

Colofon

Dorpskrant Nederhemert is een uitgave van de Dorpsraad Nederhemert.

De redactie bestaat uit:

Wim van der Toorn
Jenny van den Broek Dirk Brugmans
Martin van Hemert Willemien Hobo
Gerda Kooijman René van de Werken

Info en tips:

Voor het aanleveren van tips, artikelen:
dorpskrant@dorpsraadnederhemert.nl

Verspreiding en abonnementen:

Dorpskrant Nederhemert wordt gratis verspreid onder alle inwoners van Nederhemert. Mensen buiten Nederhemert kunnen een abonnement nemen. Een ophaalabonnement kost € 15,- en een abonnement per post kost € 25,- per jaar. U kunt zich hiervoor aanmelden bij: willemien.hobo@gmail.com.

Advertenties:

De Dorpskrant Nederhemert wordt bekostigd door advertenties. De prijzen zijn als volgt:
KLEUR:

1 hele pagina - € 550,- per jaar

ZWART-WIT:

Hele pagina - € 100,- voor 1 uitgave
- € 350,- voor 1 jaar

Halve pagina - € 50,- voor 1 uitgave
- € 175,- voor 1 jaar

Kwart pagina - € 25,- voor 1 uitgave
- € 87,50 voor 1 jaar

Achtste pagina - € 15,- voor 1 uitgave
- € 50,- voor 1 jaar

Digitaal

Website: www.dorpsraadnederhemert.nl.

Facebook: Dorpsraad Nederhemert

Twitter: @DorpsrNhemert

Contact met de gemeente:

Hebt u klachten over allerlei zaken binnen Nederhemert die ook de gemeente aan gaan, denk aan kapotte verlichting, verstopte riolering, overlast e.d., bel dan altijd met telefoonnummer. **0418-681681**. Daar wordt u te woord gestaan en zo nodig doorverbonden. Wanneer de gemeente meermaals niet op uw klachten heeft gereageerd, kunt u contact opnemen met de dorpsraad.

De contactpersonen binnen de gemeente zijn: Debby Wesselo, dorpscoördinator van de gemeente Zaltbommel. Zij is bereikbaar op het nummer 0418-681627 of 06-20737972.

Binnen de politie is er ook een contactpersoon voor de dorpen. Voor ons is dat André Meijer, te bereiken via telefoonnummer 0900-8844

September 2014

Voor u ligt het vierde en laatste nummer van de tweede jaargang van onze dorpskrant. Alweer de 8e uitgave. We hopen dat u er ook plezier aan heeft om te lezen en alles te bekijken. Wij vinden het als redactie ook heel leuk om de dorpskrant te maken en we denken ook dat we steeds een gevarieerde dorpskrant kunnen bieden. Als u tips hebt dan is dat altijd van harte welkom!!!

De activiteiten rond 1200 jaar worden langzaamaan afgerond. Op zaterdag 13 september is de Sail 1200 gehouden. In de volgende dorpskrant zal daar verslag van gedaan worden. In november zullen we een afsluitende activiteit hebben. Maar daar hoort u nog meer over.

De zomervakantie is voor de meeste mensen weer voorbij. Een zomervakantie waar wereldwijd veel is gebeurd. Denk aan alles rond de MH17 die aan het begin van de vakantie in de Oekraïne neerstortte. Ook stortten er nog 2 andere vliegtuigen neer, is er oorlog in Syrië, in de Gazastrook en zijn er oorlogshandelingen van de IS en werden onschuldigen door hen onthoofd. Al met al is er wereldwijd veel aan de hand. In ons land mogen we in vrede naast elkaar leven en ook in Nederhemert is het rustig, zoals het in een dorp ook hoort te zijn. Laten we dankbaar zijn voor al het goede wat wij hebben en krijgen. We leven er zo gemakkelijk overheen, maar waarom hebben wij vrede en vrijheid en in zoveel andere gebieden op de wereld is dat niet?

Het volgende nummer zal als alles goed is in december uitkomen. Dat zal dan het eerste nummer van de 3^e jaargang worden. Hebt u ideeën, tips, artikelen of wat dan ook voor de komende dorpskrant, laat het ons weten!!

Ik wens u namens de redactie veel leesplezier toe.

Wim van der Toorn

Nieuwtjes van de dorpsraad

Stukje vanuit de dorpsraad.

De dorpsraad heeft de afgelopen weken en maanden niet stil gezeten.

We hebben weer een dorpschouw gehouden en zo het onderhoud, wat de komende tijd moet gebeuren in het dorp, in kaart gebracht en krijgen we een terugkoppeling van het plan van aanpak van de gemeente.

Ook gaan we op verzoek van diverse mensen het zwerfvuil aanpakken en een schema hiervoor opstellen met diverse vrijwilligers. We hopen dat de raadsleden uit ons dorp de eerste keer mee willen gaan helpen om zo het goede voorbeeld uit te dragen.

We waren in overleg met de gemeente bezig met het realiseren van een trapveldje. Dat is er gelukkig gekomen en het wordt ook al volop gebruikt! Dat het trapveldje er zo snel gekomen is komt doordat enkele raadsleden zich er voor hard gemaakt hebben. We zijn erg blij dat de belangen van ons dorp breed gedragen worden. We hopen dat het trapveldje snel afgemaakt wordt met de doelen en een zitje.

Het speeltuintje is nog steeds in behandeling. We zijn van plan het binnen niet al te lange tijd te kunnen realiseren.

De uitbreiding bestaat uit een aantal nieuwe speeltoestellen, waarbij tevens een zitje voor volwassenen en een boekenboom gerealiseerd gaan worden. Aangezien dit een behoorlijke kostenpost is, wat wij niet zomaar

dekkend kunnen krijgen, zijn we aan het kijken of de gemeente iets kan bijdragen en of we elders een bijdrage los kunnen krijgen.

Het budget van vorig jaar stond al gereserveerd voor het zitje en de boekenboom en aangezien we dit willen realiseren bij het speeltuintje, kunnen we samen met het budget van dit jaar en dat van volgend jaar een stevige basis leggen.

Het is niet zo, dat we het budget wat wij van de gemeente krijgen gebruiken voor feestelijkheden of andere activiteiten.

Het gedrag om de leefbaarheid te stimuleren is € 5.000,00 per jaar. Dit wordt ook aan leefbaarheid in het dorp (o.a. bankjes, speeltuintje e.d.) besteed.

Een actie net als de wintermarkt, zomermarkt, Sail 1200, de dorpskrant en de dorpsfilm financieren we door middel van sponsorgelden, verkopen van diverse artikelen en advertenties.

In de krant van maart zullen we voortaan een financieel jaarverslag plaatsen.

In de vorige dorpskrant hebben wij u gepolst over het oprichten van een reparatiehoek. Hier

hebben we geen enkele reactie op ontvangen, dus gaan we hier ons verder niet mee bezig houden.

Wel kregen we via diverse instanties het verzoek om bij particulieren reparaties te gaan verrichten. Hier kunnen we helaas geen gevolg aan geven. We hebben hier wel overleg over gehad met de gemeente. Wij zijn vrijwilligers, die proberen de dorpsbelangen en de

belangen betreffende de leefbaarheid te behartigen. We willen ons inzetten om dingen te realiseren en van de grond te krijgen. Het is nadrukkelijk niet de bedoeling dat de dorpsraadsleden zich gaan bezig houden met reparaties e.d. Dit kunnen we wel organiseren als mensen zich bijv. als klusjesman aanmelden, maar het is niet de bedoeling dat de dorpsraad een klusjescomité gaat worden. We blijven dan ook oproepen tot samenwerking met verenigingen en inwoners, om zo de nodige dingen te kunnen doen. We zijn dus afhankelijk van uw medewerking om diverse dingen, waar behoefte aan is, op poten te zetten.

De dorpsfilm is in een ver gevorderd stadium. Komende weken worden de puntjes op de "i" gezet en gaan we nog een aantal mensen interviewen en dan kan het één en ander gemonteerd worden en ingesproken. De DVD kan dan gemaakt worden en op 15 november is hij dan klaar.

Op 13 september zal de Sail 1200, van Poederloijen naar Aalst en dan naar Nederhemert, gehouden worden. In de volgende krant hopen we hier een terugblik op te geven.

We willen graag dat we de activiteiten rond Nederhemert 1200 op 15 november kunnen afsluiten. Dit onder andere door de dorpsfilm uit te geven. Het is de bedoeling om hier diverse andere gezellige dingen omheen te breien. Dit kunnen we niet alleen en daarom gaan we weer met

de verenigingen overleggen om te kijken hoe we het in het vat kunnen gaan gieten.

Heeft u ideeën, schroom niet, maar geef ze ons door, zodat we er met z'n allen iets gezelligs van kunnen maken. We maken door middel van een flyer te zijner tijd bekend wat er georganiseerd zal gaan worden.

We hebben de vraag ontvangen van de gemeente wat we met oud en nieuw gaan organiseren. Na overleg hebben we besloten dat wij als dorpsraad dit jaar

niets zullen doen. We vinden het rendement en de belangstelling te laag t.o.v. het werk en de kosten die het met zich meebrengt. Misschien dat de verenigingen het stokje over willen nemen en dit jaar iets kunnen doen voor alle inwoners van ons dorp.

De nieuwe straat is bijna gereed, als bouwweg en voor gebruik naar de Molenstraat, zodat de Boterbloem- en Korenbloemstraat worden ontlast. Het trottoir zal volgen in een later stadium.

Door de gemeente worden diverse avonden georganiseerd voor de dorpsplatformen en wijkraden, o.a. op het gebied van communicatie en AWBZ-WMO, formele- en informele zorg enz..

We zijn bezig geweest in kaart te brengen wat er eventueel van een dorpsraad gevraagd wordt inzake AWBZ en WMO. Aangezien de gemeente het ook nog niet helemaal weet, wachten we het rustig af.

Onze volgende vergadering zal zijn op maandag 20 oktober om 19.30 uur in het dorpshuis.

Vooraf is er weer een spreekuur van 19.00 tot 19.30 uur.

Er zijn nog steeds vlaggen van Nederhemert te koop. Ook kunt u zich nog inschrijven voor de dvd. U kunt hiervoor terecht bij Willemien Hobo, Dirk Brugmans en Arie Verheij.

Onze kleinste Hèmertsen

Met dankbaarheid en blijdschap mochten wij uit Gods scheppende en bewarende hand een zoon en broertje ontvangen

Johannes Adrianus

23 juli 2014

Jarno

Jarno is vernoemd naar (O)pa Jo van der Steenhoven

Annegreet

Door 's Heeren goedheid, Die leven schonk en spaarde, werden wij opnieuw verblijd met de geboorte van een dochter en zusje

Gerritje Hendrika Janne

Wij noemen haar

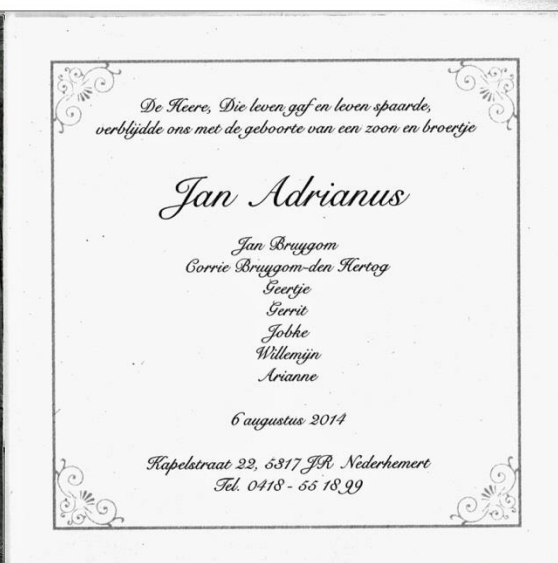
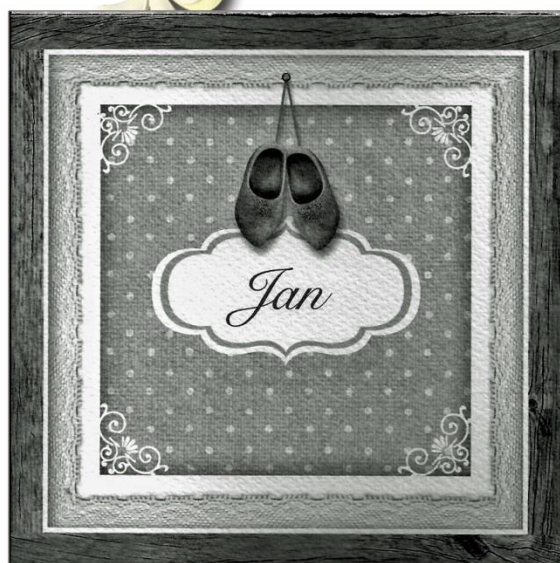
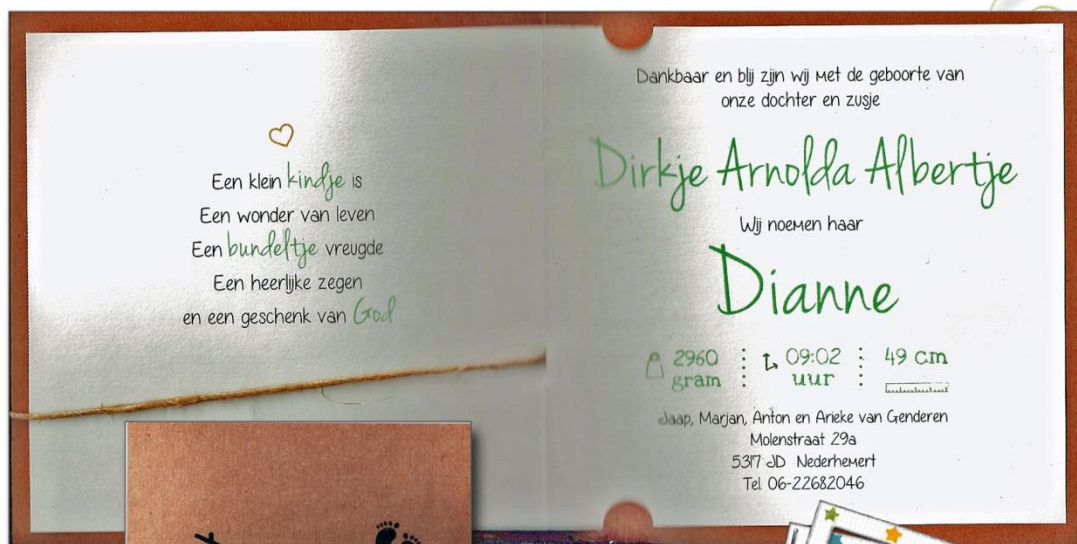
Annegreet

Hans Klop
Arenda Klop - van Ooijen
Paul
Jan
Niels
Maurice
Corno
Rosanne

24 juli 2014
Klaproosstraat 17
5317 NC Nederhemert
0418-552349

Onze kleinste Hèmertsen

Onze kleinste Hèmertsen

Met liefde gedragen,
vol blijdschap ontvangen.
Een wonder, een nieuw leven,
is ons door God gegeven.

Bezoek vinden wij heel fijn,
maar mag het tijdens de kraamdagen zijn?
Kunt u door vakantie of een andere reden niet komen?
Dan willen we u graag op ons kraamfeest verwelkomen.

Kraamfeest: D.V. 4 oktober van 15.00 - 19.00 uur.
Adres: Nieuwstraat 14a, Nederhemert.

Dankbaar en blij zijn wij met de geboorte van
ons zoontje

Gijs Marien Matthias
Matthijs

17 augustus 2014

Jan en Annebeth van de Werken - Oomen
Nederhemertsekade 1a
5317 NK Nederhemert
0418-640431

De HEERE, die leven gaf en leven spaarde
verblijdde ons met de geboorte van
een dochter en zusje

Cornelia

30 augustus 2014

Laurens en Lianne Zwiggelaar-Weijma
Renate
Marjolein
Lennart

Paardebloemstraat 3
5317 ND Nederhemert
06-51485639

Carola
30-08-2014

Onze kleinste Hèmertsen

*Als een borduursel in het verborgen,
maakte Gods Hand jou!*

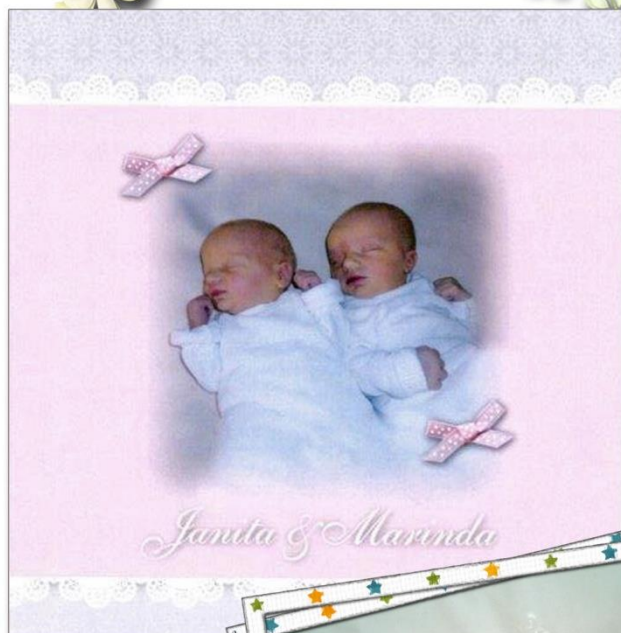
*Dank U Heer voor deze rijke kindereigen,
dank U voor die kostbaar pand
opnieuw aan ons toevertrouwd,
dank U Heer dat wij dit kregen,
wie Uw trouwe Vaderhand.*

In de moederschoot geweven,
tot een wonder van bestaan,
bracht God een zoon en broertje in ons leven,
dankbaar noemen wij je naam

Stan
Stan Johannes Adriaan

Arjan, Greetje,
Noah, Rosalynn en Anne-Sophie Verkerke

Ormelingstraat 8
5317 JC Nederhemert
Tel. 0418-641441

De Heere, Die leven gaf en leven spaarde,
verblijdde ons met de geboorte
van twee dochters en zusjes

Antonia Julia Jantje *Adriana Margaretha*
Janita *Marinda*

8 september 2014

Geert en Rianne Oomen-Kreling
Williene, Jenienke,
Rick en Cornella

Klaproosstraat 21
5317 NC Nederhemert
Tel. (0418) 55 11 88

Actief in Hèmert: Terugblik op Alpe d'Huzes 2014

Halverwege vorig jaar sprak ik Kees Verheij over Alpe d'Huzes. Kees is fanatiek fietser en zou graag eens een keer meedoen aan dit prachtige evenement waarbij de legendarische Alpe d'Huez maximaal 6 maal op één dag wordt beklommen per fiets of te voet met als doel zoveel mogelijk geld in te zamelen voor het KWF Kankerbestrijding. Collega's van hem hadden al eens meegedaan met team Maasdriel, maar helaas, om daar mee deel te mogen nemen moet je uit de gemeente Maasdriel komen. Toen ontstond voorzichtig het idee om vanuit Nederhemert een eigen team op te richten om mee te doen aan Alpe d'Huzes. Vervolgens verdween dit plan weer naar de achtergrond totdat Kees en zijn zwager Jan Wolfers mij in oktober belden met de vraag of ik nog steeds geïnteresseerd was in deelname aan Alpe d'Huzes aangezien de inschrijving binnenkort geopend werd. Omdat ik zelf geen wielrenner ben maar wel graag deel wilde nemen aan zoiets moois stemde ik er meteen mee in om in ieder geval mee te organiseren. Toen we op zoek gingen naar enthousiaste wielrenners in onze omgeving om ons team compleet te krijgen bleek dat we niet de enige mensen waren die rondliepen met het idee om mee te doen aan Alpe d'Huzes en dus werd ons team al snel aangevuld met Corné van Aalst, Bert van der Werken, Adriaan Egas, Martijn van Oort en Leendert Oomen. Het maximale aantal teamleden was al behaald, het grote organiseren en plannen maken kon

beginnen! We kwamen regelmatig bij elkaar bij één van ons thuis om te vergaderen onder het genot van een hapje en een drankje waarbij het soms ongemerkt snel laat was omdat iedereen bomvol met ideeën zat. Omdat we meteen zoveel mogelijk bekendheid wilden verwerven binnen Nederhemert besloten we met een deel van het team mee te doen aan de door oranjevereniging Oranje Trouw georganiseerde quizavond. Dit werd al meteen een succes omdat andere teams het door hen gewonnen geld spontaan aan ons doneerden, dit deed ons enorm goed en gaf ons hoop voor het verdere verloop van onze actie. Tijdens deze quizavond raakten we in gesprek met Erwin Oomen en Henri Wijburg, allebei liepen ze om persoonlijke redenen al enige tijd rond met de wens ooit nog eens mee te doen aan Alpe d'Huzes en dit werd aangewakkerd toen ze van ons initiatief hoorden. Aangezien ons team al het maximale aantal deelnemers bevatte besloten zij individueel mee te doen, Henri met het zusterevenement Alpe d'Huzus en Erwin met Alpe d'Huzes, waarbij zij zich wel aan Team Nederhemert verbonden zodat ons team nu uit 10 deelnemers bestond. Met dit team was het ons streven om tussen alle fysieke voorbereidingen door het door de organisatie ingestelde streefbedrag van € 30.000,- in te zamelen. Een haast onmogelijke klus, dachten we...

Actief in Hèmert: Terugblik op Alpe d'Huzes 2014

In het begin liep het allemaal nog wat traag, vooral omdat we nog in de donkere decembermaand zaten en er nog weinig georganiseerd kon worden. Wel deden we mee met de kennisquiz tijdens het

stamppottenbuffet aan de Del in Delwijnen waarbij we op verschillende manieren geld inzamelden en waren we aanwezig tijdens de open dag van de werkgever van één van onze teamleden, Martijn van Oort. Daarnaast benaderde een ieder van ons zoveel mogelijk vrienden, familie en kennissen om ze over te halen om vrijwillig te doneren. Inmiddels hadden we de dorpsraad bereid gevonden ons te steunen en wij mochten de feesttent voor nieuwjaarsnacht opzetten en afbreken waarbij zij dan het geld doneerden wat ze anders aan de tentenleverancier hadden moeten betalen. Ook liepen we gedurende de maand december met het idee rond om een nieuwjaarsduik te organiseren. Maar toen dit niet van de grond kwam vanwege alles wat daarbij komt kijken kwam Kees Verheij met het ludieke idee op oudejaarsdag een oudejaarsduik te doen waarbij hij zes(!) keer de Maas in en uit is geweest bij de veerpont. In het nieuwe jaar begonnen de geplande acties vorm te krijgen en nam de geldstroom toe. Er werd elke maand wel een feestavond georganiseerd in café's in Nederhemert en Aalst, het dorpshuis in Well en bij de voetbalvereniging in Well, soms zelfs met een optreden van een bekende artiest. Er werd een spinningmarathon georganiseerd bij een sportschool in Zaltbommel en inmiddels

hadden we ook de volledige medewerking gekregen van oranjevereniging Oranje Trouw waardoor we tijdens de jaarlijkse toneelavond lootjes mochten verkopen. Inmiddels was Daniëlle Verheij met het leuke idee gekomen om appeltaarten te gaan bakken en deze voor het mooie bedrag van € 10 aan collega's, vrienden en familie te gaan verkopen. Ze wilde proberen 100 taarten te halen. Dit liep echter zodanig uit de hand dat Daniëlle het al snel niet meer alleen aan kon waardoor Janet Egas en Hilda van Oort regelmatig bij moesten springen en er uiteindelijk geen 100 maar ongeveer 200 taarten verkocht waren! In maart zijn we in Well, Delwijnen en Nederhemert huis aan huis langs geweest met overheerlijke puddingbroodjes. Ook dit was weer een enorm succes, erg mooi om te zien dat vooral in Nederhemert bijna ieder huis minstens een doos kocht, waaruit maar weer eens bleek hoe de actie inmiddels al leefde onder de inwoners. Inmiddels was het eind maart en begon de teller al aardig op te lopen, maar toch leek het streefbedrag van € 30.000,- nog ver weg. In april en mei hebben er echter nog behoorlijk

Actief in Hèmert: Terugblik op Alpe d'Huzes 2014

wat acties plaatsgevonden waardoor de teller rap steeg. Zo was er een door een aantal vrouwen / vriendinnen van teamleden georganiseerde ladiesnight, hebben we met zijn allen op een zaterdagochtend auto's staan wassen in de Binnenweg en hadden we een stand op de dag ter ere van het 1200-jarig bestaan van Nederhemert bij het kasteel op Nederhemert-Zuid. Vanwege onze samenwerking met de oranjevereniging mochten we tijdens koningsdag de innerlijke mens verzorgen in de vorm van frites en snacks, organiseerden we oud-Hollandse spellen en waren we aanwezig met een stand tijdens de vrijmarkt. Zoals jullie weten werd koningsdag naar achteren verzet omdat op de dag zelf de begrafenis plaatsvond van de moeder van Kees Verheij die zeer plotseling aan kanker was overleden. Dit gaf een ieder van ons nog eens extra motivatie om zoveel mogelijk geld in te zamelen voor onderzoek naar nieuwe behandelmethodes van deze ziekte. In mei hadden we ook een actie georganiseerd met de groepen 7 en 8 van

basisschool De Wegwijzer waarbij de leerlingen ieder € 10 kregen en hiervan binnen 2 weken op welke wijze dan ook een zo groot mogelijk bedrag moesten zien te maken, degenen met het hoogste bedrag stond een zeer bijzonder uitje te wachten. Deze actie werd gecoördineerd door Jan Wolfers en Adriaan Egas en was een zeer groot succes, erg mooi om te zien hoe ondernemend en creatief veel kinderen in Nederhemert al zijn.

En toen was het eind mei, de 2 grote dagen (Alpe d'Huzes op 4 juni en Alpe d'Huzes op 5 juni) kwamen nu dichtbij. We reisden af naar Frankrijk waar we met zijn allen een groot huis hadden gehuurd in een skiplaatsje op een berg tegen de Alpe d'Huez aan. Het werd een week van de laatste voorbereidingen maar vooral ook genieten van de prachtige omgeving en de onderlinge gezelligheid.

Op woensdag 4 juni mocht Henri Wijburg als eerste in actie komen tijdens Alpe d'Huzes waarbij de berg eenmaal beklommen wordt.

De start was indrukwekkend met een grote blaaskapel van de Nederlandse politie en wielervedende Joop Zoetemelk die het startschot gaf. Tijdens deze dag is de berg open voor auto's dus na de start zijn we meteen in de auto gesprongen om Henri bovenaan weer te kunnen onthalen. Toen we naar boven reden bleek hij de gang er aardig in te hebben en al een heel eind op weg naar boven te zijn. Helaas begon het tijdens de beklimming te regenen maar dit stimuleerde Henri alleen maar om nog harder door te trappen zodat hij uiteindelijk in het kielzog van Joop Zoetemelk over de finish kwam, een zeer knappe prestatie!

De volgende dag was het de beurt aan de rest van ons team tijdens Alpe d'Huzes. Omdat ik zoals eerder gezegd geen wielrenner ben had ik besloten de berg te voet te beklimmen. De wandelaars mochten van onder aan de berg om half 5 's ochtends voor de eerste keer

Actief in Hèmert: Terugblik op Alpe d'Huzes 2014

vertrekken, de fietsers vertrokken gefaseerd per kwartier vanuit het verderop gelegen dorp, zij moesten dus eerst nog een stukje over vlak terrein naar de voet van de berg fietsen. Eenmaal op de berg merk je pas hoe indrukwekkend en emotioneel dit evenement is. 's Morgensvroeg in het donker merk je dat aan alle kaarsjes die in de verschillende bochten branden voor zieke en overleden familieleden en vrienden. Later op de dag merk je dat aan alle mensen langs de kant die je staan aan te moedigen en je naam roepen alsof ze je al jaren kennen (iedere deelnemer draagt een naambordje) en alle spandoeken die aan de wand van de berg zijn bevestigd.

Onderweg naar boven spreek je allerlei mensen, ieder met een eigen verhaal, sommigen hebben iemand verloren, sommigen beklimmen de berg voor iemand die op dat moment vecht tegen kanker en sommigen zijn zelf ziek of ziek geweest. Je kunt je dus voorstellen dat zo'n dag je niet in de koude kleren gaat zitten. Ons belangrijkste doel was natuurlijk zoveel mogelijk geld in te zamelen, maar uiteraard had een ieder van ons ook een sportief doel. Deze doelen zijn gelukkig door iedereen gehaald, Erwin Oomen en Corné van Aalst zijn twee keer naar boven gefietst, Jan

Wolfers en Martijn van Oort drie keer, Bert van de Werken en Leendert Oomen vier keer, Kees Verheij en Adriaan Egas hebben het maximale aantal van zes beklimmingen gehaald, een erg knappe prestatie en ik heb de berg twee keer te voet beklommen.

Na afloop van deze dag was iedereen natuurlijk uitgeput, maar veel tijd om te rusten hadden we niet. De oranjevereniging had namelijk samen met ons een verloting georganiseerd waarvan de trekking tijdens de truckpulling plaats zou vinden en laat dat nou net de dag na Alpe d'Huzes zijn. De volgende ochtend (of beter gezegd nacht) zaten we dus alweer in de auto op weg terug naar Nederland om maar op tijd bij de trekking te kunnen zijn. Dit hebben we gelukkig gehaald en ook dit was weer een zeer geslaagde avond en een mooie afsluiter van een schitterende tijd. Het streefbedrag wat in het begin onmogelijk hoog leek hebben we ruimschoots overtroffen met een eindstand van € 43.288,61!!! Vanaf deze plek willen we iedereen bedanken die daar op wat voor manier ook aan bij heeft gedragen, zij het door een vrijwillige donatie, het meehelpen aan één van onze acties, het bezoeken van één van onze acties, het doneren van spullen of het kopen van appeltaarten,

puddingbroodjes etc.

Wij waren in ieder geval bijzonder blij verrast door het resultaat en vonden het erg mooi om te zien hoe het hele dorp met onze actie meeleefde. Nogmaals hartelijk bedankt, en wie weet tot een volgende keer.

Arie Lanser, namens Team Nederhemert Alpe d'Huzes.

Herinneringen van Willy Kuipers – deel 3

Willy Kuipers weet zich veel te herinneren over het wel en wee in Hèmert. Maar haar herinneringen heeft ze de afgelopen 2 edities beperkt tot de vele ondernemers die er vroeger in Nederhemert te vinden waren. En nòg hadden we niet alle ondernemers in Nederhemert gehad, maar nu is het einde in zicht en hebben we aan het einde van dit verhaal het hele rondje Nederhemert (Noord en Zuid) gehad. “Kun je nagaan hoeveel ondernemers er in Nederhemert zijn geweest en nog steeds zijn. We zijn echt een ondernemend dorpje,” constateert Willy.

“In de vorige editie, zijn we bij het veerhuis gebleven, maar ik wil toch nog even terug naar de Coöperatie. Daar heeft vroeger een Welkoop gezeten waar van alles op land- en tuinbouwgebied te kopen was, maar daarnaast hadden ze ook o.a. schoenen, koffie en bloembollen. Uiteindelijk is de Welkoop verhuisd naar Zaltbommel.”

Waar nu Evert en Bertha van Aalst wonen, gaf mevrouw Roseboom vroeger in eerste instantie les aan jonge meisjes. Ze gaf naailes, breien en borduren, vandaar de (nog steeds veel gehoorde) naam ‘de naaischool’. De zogenoemde naaischool werd voor verschillende doeleinden gebruikt. Er werd Sinterklaas gevierd, er kwamen sprekers (er was een podium). Er werd kookles gegeven. En er werd zelfs getrouwd. “Het was eigenlijk een soort gemeenschapshuis,” vertelt Willy. Pas later heeft mevrouw Roseboom de kleuterschool opgezet in een gedeelte van het gebouw. Juffrouw Schulz gaf van 9 tot 12 uur les op de kleuterschool. “Er was een kapstok

en een nis en dan mochten we daar ’s morgens eerst brood eten.” De juf woonde boven op zolder. Toen juf Schulz stopte met lesgeven is ook de kleuterschool gestopt. Pas later is er weer een kleuterschool gekomen, de Woelwaters. Vrij gauw nadat de school stopte zijn ook de andere activiteiten gestopt. Het dorpshuis in de Binnenweg werd toen namelijk gebouwd en de activiteiten verhuisden daar naartoe.

In het volgende huisje onderin de dijk, woonde Aria van Heemskerk, getrouwd met Henk Oomen. Zij had een winkeltje. “Als je daar binnenkwam hoorde je een tinkelbel,” weet Willy zich te herinneren. Ze had levensmiddelen, wol, katoen, theedoeken, sokken en snoep dat in glazen potten stond. De snoep werd afgewogen en in een puntzak gedaan. Ze had ook klompen. “Om die te kunnen zien moest je door het huis naar het achterhuis. Daar had ze een touw gespannen waar alle klompen aan hingen.” In het grote huis wat nu verbouwd is en waar nu Van den Berg woont, zat vroeger een fietsenmaker, Hen van Ooijen.

Herinneringen van Willy Kuipers – deel 3

Het huis daarnaast, waar nu Johan van Loon woont, woonde vroeger Johan van Herpen. Hij was slager. “We hadden toentertijd dus eigenlijk 3 slagers in ons kleine dorpje,”

In het witte huisje achteraan, naast familie Remmerde, waar nu Arie Oomen woont, woonde vroeger een politiemann, de heer Kant genaamd. “Hij werd altijd Kant genoemd, dus zijn voornaam weet ik niet.” Tevens werd daar ook door Ami Kant een bank gehouden. Ami Kant was ook boekhouder.

Dan krijgen we Wim en Bep Remmerde. Wim beheert de molen en hij bezorgde veevoeder (meel, pakken hooi) bij de boeren. Naast Remmerde, aan de andere kant van de Molenpad, woonde Aart Brugmans. Hij had een kapperszaak in een kamertje. Je ging de achterdeur in, dan rechts weer door een deur en dan kwam je in een hokje terecht waar je moest wachten tot je geholpen werd. “Als kind kon je soms lang wachten omdat de ouderen voor gingen,” lacht Willy. “In die tijd was de kapper niet op afspraak. Als je geknipt wilde worden, liep je binnen. Brugmans was zowel dames- als herenkapper. Naast knippen, gaf hij ook de mannen een scheerbeurt. “Dat deed hij met zo’n groot mes,” wijst Willy. “En misschien een vreemde combinatie, maar hij verkocht ook sigaren.”

Twee huizen verder woonde Dirk Hobo de timmerman en nog iets verderop woonde Jan van de Werken: Jan van Otte werd hij genoemd. Hij had een fokstier, waar alle boeren met hun koeien naartoe gingen.

Weer wat verderop woonde Lies van Diggelen, de vader van Gerrit van Diggelen. Hij was

schilder. Daarnaast woonde in het brede huis Van Dulst. Van Dulst was eerst hoofd van de school, maar later is hij een meelhandel begonnen. Ze hadden zelf een vrachtwagen om de meel rond te brengen.

Dan belanden we in De Hophoven. In de garage van het huis waar nu Wim van der Toorn woont, stond vroeger de brandspuit van de brandweer. “Het word nog steeds wel ‘het brandspuithuisje’ genoemd.”

“In het huis wat nu te koop staat, woonde mijn opoe Slegh. Zij had een snoepwinkeltje. Zelf lustte ze ook graag snoep,” vertelt Willy lachend.

Dan krijg je Jan Pieter Vos. Zijn vader Jan Vos had een smederij waar de boeren met hun paarden naartoe kwamen om de hoeven te beslaan. Dat deden ze buiten. Daar werden de hoefijzers gemaakt. “Als wij uit school kwamen gingen we altijd kijken. De hoefijzers werden op het vuur met een blaasbalg gloeiend rood gemaakt. Daarna werden de hoefijzers op het aambeeld in vorm geslagen. Als dan de vonken er afsloegen vonden we dat maar griezelig. Vlakbij stond buiten ook een slijpsteen, waar we onze griffels op konden scherpen, zodat we weer op onze bordjes konden schrijven (en om mekaar weer met de scherpe punt te kunnen prikken). De spijkers die werden gebruikt om de hoeven mee vast te zetten, zochten we ook op.”

Naast Jan Pieter Vos zat vroeger ook de schilder, Lies van Diggelen. Hij zat, zoals hiervoor al genoemd, eerst aan de dijk. Later is hij hiernaartoe verhuisd en had hij ook een schilderswinkel.

In de Kapelstraat had je natuurlijk ook transportbedrijf Vos zitten, dat een paar jaar geleden naar Zaltbommel is verhuisd.

Tegenover het transportbedrijf woonde Pieterke van Ooijen. Die had een winkel in de gang. Je moest de voordeur openen en aan het einde van de gang stond dan de toonbank, waar je je boodschappen kon halen. Hij had een beperkte voorraad, omdat het zo klein

Herinneringen van Willy Kuipers – deel 3

was. Je kon er suiker, rookartikelen en bier halen. In het achterhuis had hij ook klompen.

Dan gaan we weer terug de dijk op en slaan we linksaf. Daar woonde vroeger dokter Keizer. Het huis wordt nog regelmatig 'het huis van dokter Keizer' genoemd.

Aan de rechterkant zat, en zit nog steeds, Zand-, grint-, en grondhandel Van Dam.

Verderop woonde, net voor de gemeentegrens, Adriaan de Lesage. Hij was een man van Franse afkomst. Hij had daar vroeger al een café, Lesage genaamd. "Ik weet eigenlijk niet anders dan dat daar altijd een café heeft gezeten," vertelt Willy. Nu heet het tegenwoordig 'De Maasstroom', maar in de volksmond wordt het nog steeds vaak 'De Lesage' of kortweg 'de Luh' genoemd.

Dan maken we de oversteek naar Nederhemert-Zuid. "Op Zuid woonde voornamelijk boeren, dus daar zijn niet zoveel ondernemers te vinden. Maar je had (en hebt) er uiteraard 'de Speeltuin' van de familie Kastelijn. Die was er al in de tijd van mijn vader en moeder." Tegenover de speeltuin stond vroeger het Rechthuis. "Daar zijn mijn vader en moeder vroeger getrouwd." Het Rechthuis deed dienst als trouwlocatie en dorpscafé, maar is in de Tweede Oorlog verdwenen.

Naast het rechthuis woonde de familie van Rijswijk die een winkeltje had. Later woonde daar ook een metselaar, Hendrikus van

Heemskerk.

Juffrouw Knoop woonde in het huis dat 'de Wielenstein' heet. Zij was de reizende bibliotheek. Ze kwam met boekentassen aan weerskanten van het stuur naar Noord toe om boeken uit te lenen.

Burgemeester van Ommeren woonde iets voorbij het huis waar Juffrouw Knoop gewoond heeft, aan de overkant voor de Wielestijn. Daar is de koningin na de oorlog nog geweest. Er waren kleren ingezameld door 'de Hark' voor mensen die door de oorlog getroffen waren en hun eigendommen kwijtgeraakt waren. Toen kwam koningin Juliana. 'Dat was een hele belevenis. De koningin heeft mijn moeder toen een hand gegeven.'

Waar ze woonde weet ik niet, maar op 'Zuid' woonde ook Pietje Mik. "Dat was haar bijnaam, maar ik weet haar echte achternaam niet. Pietje verkocht koek, beschuit en wellicht ook brood gezien de achternaam." Ze kwam met de loopkar vanuit 'Zuid' naar 'Noord' langs de huizen. Ze kwam altijd op een vaste tijd langs om haar waren te verkopen.

"Ik kan me niet herinneren dat er verder nog ondernemers waren op Zuid, dus nu zijn we aan het einde gekomen van een lange 'wandeling' door Nederhemert (Noord en Zuid)." Al met al een hele ondernemers-geschiedenis voor zo'n klein dorpje. "Er zijn nog een aantal mensen in Nederhemert die

prachtige en interessante verhalen over het vroegere Nederhemert kunnen vertellen. Ik hoop dat zij hun verhaal ook eens in de dorpskrant willen vertellen," zegt Willy.

Willy woont dan misschien wel in Wijk, maar ze is en blijft een Hèmertse in hart en nieren, die nog steeds de interessante nieuwtjes van Nederhemert bijhoudt, zowel in haar hoofd als in haar aangelegde Hèmertse archief.

Buurtzorg jong

Buurtzorg Jong

In Nederhemert is sinds oktober 2013 een team van Buurtzorg Jong actief. Buurtzorg Jong is er voor gezinnen met kinderen in de leeftijd van 0 tot 23 jaar.

Wat doen we?

We adviseren en ondersteunen bij vragen over opvoeding, ontwikkeling en problemen op school. Ook helpen we bij praktische zaken die invloed hebben op het gezinsleven zoals administratie en financiën, structuur aanbrengen of hulp bij het omgaan met officiële instanties. Buurtzorg Jong zoekt altijd naar de eigen mogelijkheden van het gezin en haar omgeving.

Ons team

Wij werken vanuit een klein team. Doordat ieder van ons een andere opleiding en werkervaring heeft, kunnen we bij veel verschillende vragen hulp bieden en elkaar ondersteunen. Ons team bestaat uit Wendy Roeters; Orthopedagoog, Souad Lahlali; Maatschappelijk werkster Petra Meijers; Jeugdwijkverpleegkundige, Caroline Rutgers; Opvoedondersteuner en Jeugdwijkverpleegkundige, Mohammed

Bouraaarassi; Outreachend hulpverlener jongeren en verslavingsproblematiek. Binnen ons team is ook rekening gehouden met verschillende culturele achtergronden en religies binnen de Bommelerwaard, zo is er bijvoorbeeld iemand met een Marokkaanse achtergrond en iemand met een christelijke achtergrond.

Buurtzorg Jong is een onderdeel van het Centrum voor Jeugd en Gezin (CJG).

Eén vaste begeleider

Een gezin krijgt één vaste begeleider die zich verdiept in datgene wat voor het gezin belangrijk is; hierbij houdt het gezin de regie. In overleg maken we een plan en zoeken we naar oplossingen die het best passen binnen de mogelijkheden van het gezin. Wij gaan uit van de eigen kracht en zoeken naar de mogelijkheden om het netwerk van het gezin te versterken, zodat het weer zelfstandig verder kan.

Aanmelden

Buurtzorg Jong Bommelerwaard is vijf dagen in de week bereikbaar op 06-1259 7553 of via bommelerwaard@bzjong.nl. U kunt kijken op de website www.buurtzorgjong.nl.

Bij aanmelden maken we op korte termijn een afspraak voor een huisbezoek. We kunnen ook op kantoor of op een andere locatie afspreken.

Iedereen kan Buurtzorg Jong inschakelen, maar natuurlijk alleen met medeweten en toestemming van de ouders. Aan de hulp zijn geen kosten verbonden.

Koffieochtend

Iedere woensdag ochtend is Petra Meijers van 8.15 tot 8.45 aanwezig op CBS de Wegwijzer in Nederhemert. Kom gerust even langs voor een kennismaking. Als u een korte vraag heeft, kan ik wellicht direct advies geven en in andere gevallen is het ook mogelijk een afspraak te maken op een ander moment.

Een jongere stelt zich voor

Martin van Hemert (21)

Omdat Wouline van Dam niet in de gelegenheid is geweest om een stukje te schrijven, vroeg de Dorpskrant-redactie mij om me voor te stellen, dus hier gaan we: Ik ben Martin van Hemert, 21 jaar, opgegroeid in Nederhemert en ook nog steeds woonachtig in ons pittoreske dorpje. Ik studeer op HBO-niveau aan de Fontys Hogeschool voor Journalistiek in Tilburg en zodoende heb ik ook al de nodige schrijvervaring opgedaan bij onder andere Het Kontakt, Regio-Voetbal, Den Boet en natuurlijk de Dorpskrant. Toch denk ik dat de meeste mensen mij eerder kennen van mijn andere werk. Ik werk namelijk nu al zo'n twee en een half jaar elke vrijdagavond en zaterdag bij Sport2000 Stehmann in Zaltbommel. Maar genoeg over mij.

Ik wil het namelijk hebben over 'onze' dorpskrant en over hoe deze tot stand is gekomen. In 2012 meldt dorpsraads- en redactielid Dirk Brugmans zich bij mij omdat de dorpsraad van plan is om een dorpskrant op te gaan zetten. In deze dorpskrant moeten onder

andere de werkzaamheden van de dorpsraad, mooie interviews, nieuwsfeitjes, foto's en verslagen gaan verschijnen. Dat vind ik een mooi idee en voor mij als beginnend journalist zijn natuurlijk alle schrijvervaringen meegenomen. Tijdens de eerste vergadering bespreken we wat precies de bedoeling is van de krant en we bespreken zelfs al ideeën voor de eerste dorpskrant. Volgens ons is het belangrijk dat een Dorpskrant van Nederhemert ook het echte Hèmertse nieuws brengt. Waar veel kranten weinig tot geen aandacht meer besteden aan (klein) nieuws in dorpen zoals Nederhemert, moet er een krant komen die dat wel doet. En welke krant kan dat nou beter doen dan de Dorpskrant? Er wordt hard gewerkt om de eerste dorpskrant in elkaar te zetten, maar wat zijn we apetrots wanneer de allereerste editie van de dorpskrant aan ons wordt uitgereikt door Debby Wesselo, de Dorpsraad-coördinator van de gemeente Zaltbommel.

Nu, bijna twee jaar verder, zijn we alweer aangekomen bij de achtste dorpskrant. Intussen heb ikzelf al een groot aantal totaal verschillende mensen geïnterviewd over hun hobby's, werk, sport of hun leven buiten Nederhemert. Behalve dat ik daarvan veel heb geleerd op het gebied van schrijven, is het ook een uitstekende leerschool om bij mensen van allerlei soorten afkomsten en geloofsovertuigingen in huis te komen. Ik ben ervan overtuigd dat het voor iedereen leerzaam zou zijn om eens met iemand te praten die niet hetzelfde denkt, leeft of gelooft als jijzelf. Leren (en) respecteren, dat zijn de twee woorden die voor mij centraal hebben gestaan in de bijna twee jaar dat ik schrijf voor de dorpskrant.

In de herkansing geef ik de pen door aan Wouline Oomen - Van Dam.

Terugblik Oranje-feestweek

Terugblik feestweek Nederhemert 2014

Donderdag 29 mei (Hemelvaartsdag) is de aftrap van de feestweek. Er is al maanden flink wat werk verzet zodat alles weer goed verloopt. De feestweek begint met de jaarlijkse vertrouwde oldtimertocht. Het miezert wat, maar dat weerhoudt de tractoren en oldtimers niet om toch deel te nemen aan de tocht. Wat is er weer een goede opkomst en wat een mooi gezicht als ze allemaal bij elkaar opgesteld staan! De oldtimers vertrekken als eerste en niet veel later gaan ook de tractoren op pad. Het is weer een leuke rit en dit jaar is de tussenstop bij chauffeurscafé-restaurant Treurenburg. Hier kan iedereen even lekker wat drinken en eten om vervolgens weer verder te rijden. Zoals jaarlijks krijgt iedere bestuurder van de oldtimer een schildje en iedere bestuurder van de tractor een vaantje als aandenken aan de zevende oldtimertocht.

's Avonds vliegen de getallen weer door de tent heen, het is weer kienavond! Deze is wederom goed bezocht, mede omdat er zoals altijd weer leuke geldprijzen te winnen valt. Per ronde lopen de bedragen op en de prijzen tijdens de laatste ronde en de superronde liegen er niet om. Tussendoor wordt iedereen overigens ook voorzien van een lekkere snack.

Vrijdagavond komen de vrachtwagens weer richting Nederhemert om op te stellen voor de, inmiddels niet meer weg te denken, truckshow. Er zijn zelfs in totaal honderdvijftig trucks aangemeld!! Het is te hopen dat de trucks ook op het terrein kunnen opstellen want anders worden het wel mega lange rijen op de Maas-Waalweg. Gelukkig is het vrijdag droog en mogen de vrachtwagens ook op het veld opstellen. Het is weer een schitterend gezicht, al die glimmende vrachtwagens met hun lichten aan.

Tegelijkertijd begint in de tent de jaarlijkse Foute Party. Dit is weer een leuk feestje. Alle chauffeurs komen van lieverlee ook binnengedruppeld waardoor het een gezellige drukte wordt. Na afloop gaan de chauffeurs richting hun tweede thuis (of misschien voor sommige wel hun eerste??) om een paar uurtjes te gaan slapen.

Terugblik Oranje-feestweek

De zaterdagochtend start met een ontbijt voor de chauffeurs. Ze kunnen de dag goed beginnen met een lekker gebakken eitje. Het is mooi weer die dag en er komen veel mensen kijken bij al die mooie trucks. Ook worden er diverse prijzen uitgereikt voor de mooiste truck, interieur en de meeste decibellen. 's Avonds is er een DJ in de tent en worden er spellen gedaan zoals steendrukken. Het eerste weekend zit er alweer op maar is zeker geslaagd!

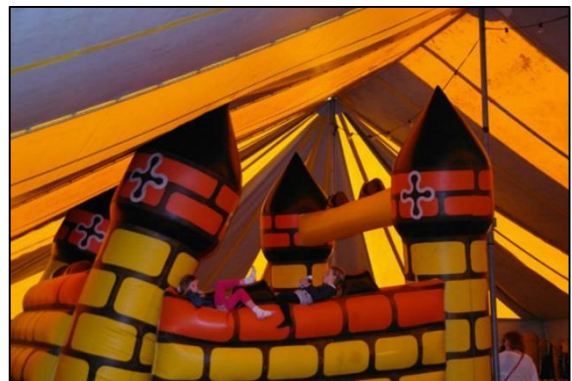

Dinsdagmiddag wordt de kennis van de ouderen weer op de proef gesteld tijdens de gezellige koffietafel. Er wordt gezellig wat gedronken en lekker gegeten en tussendoor worden er vragen gesteld. Het is weer een leuke middag en avond.

Woensdagmiddag gaan we met de kinderen terug in de tijd naar de Middeleeuwen. Helaas zien de weerberichten er niet zo gunstig uit maar daardoor worden de kinderen gelukkig niet afgeschrikt. In de tent zijn ridders, een jonkvrouw, een musketier, een nar en zelfs Robin Hood is aanwezig! Ook zijn er weer vele moeders om te helpen. Iedereen die lekker wil knutselen kan terecht bij Go van Haaften en er worden mooie spiegels gemaakt. Gelukkig wordt het buiten droog zodat er toch een mooi kasteel van hout gebouwd kan worden. Wat is dit leuk om te doen, er wordt ijverig getimmerd en gezaagd, het resultaat is erg mooi geworden ondanks dat er

tussendoor nog een stortbui is gevallen. Ook worden er nog spelletjes gedaan in de tent zoals ringsteken, het spiraal en in spiegelbeeld tekenen. Dit is nog best lastig! Tussendoor wordt iedereen voorzien van lekkere snoepjes en chips. En om vijf uur gaan we aan tafel om lekker frietjes en kipnuggets te eten met wat drinken. Wanneer iedereen klaar is met eten, gaan we naar buiten want daar wordt het kasteel in brand gestoken! Dit is een mooi gezicht en een mooie afsluiter voor weer een leuke middag.

Terugblik Oranje-feestweek

Vrijdagavond is het zover, de jaarlijkse truckpulling! Het is schitterend weer geworden dus het belooft weer een mooie avond te worden. Iedereen staat er weer klaar voor, de verkeersregelaars, de parkeerbegeleiders, de kassa's, de controle bij de ingang, iedereen achter de bar, wat een supervrijwilligers toch weer! Om 19.00 uur gaan de vrachtwagens weer brullen om van start te gaan. Het publiek stroomt binnen en iedereen geniet zichtbaar. Tijdens de truckpulling heeft team Nederhemert van de Alpe d'HuZes nog hun prijsuitreiking van de verkochte lootjes. De wedstrijd is weer spannend en geslaagd. Na afloop wordt er nog een gezellig feestje gebouwd in de tent.

Zaterdag 7 juni, de laatste dag van de super feestweek is weer aangebroken, maar voor het helemaal klaar is, wordt er nog gestreden om de beker tijdens de zeskamp. Het weer is weer super en er zijn weer leuke spellen. Het is een spannende strijd en 's avonds wordt in de tent het captainspel gespeeld, limbodansen.

De winnaar hiervan is Carola van Wijnen, knap hoe ze er zover onder komt! Hierna volgt de prijsuitreiking. Bij de mannen gaan de junioren van team Arend van Aalst ervandoor met de beker en bij de vrouwen is dit FC Vlug. Er is nog een feestje in de tent waarna de feestweek er toch weer echt op zit.

Het was weer een geweldige feestweek! Wij hebben er weer enorm van genoten en het is weer voorbij gevlogen. Dit alles hadden wij nooit voor elkaar kunnen krijgen zonder alle vrijwilligers die ons de hele week weer supergoed hebben geholpen. Wij willen jullie nogmaals hartelijk bedanken voor de hulp en inzet en we hopen dat we volgend jaar weer op jullie steun kunnen rekenen!

*Hartelijk dank namens het bestuur van
Oranjevereniging 'Oranje Trouw'*

Getrouwd!

*Johan
en
Miranda
Bernouw
- Vos*

23 mei 2014

*Corianne
en
Paul
Westerbeke
- Oomen*

13 juni 2014

Getrouwd!

*Leendert
en
Jannie
Verhoeven
-Struijk*

10 juli 2014

Leon & Juliëtte

10 juli 2014

*Leon
en
Juliëtte
van den Dool
-van Hierden*

10 juli 2014

Getrouwd!

*Adriaan
en
Wietske
van de Werken
-van der Toorn*

14 en 15 augustus 2014

*Annedien
en
Gerben
van Wijnen
-van den Dool*

4 september 2014

Herinneringen van Dick Hobo

Mijn familie en de kerk

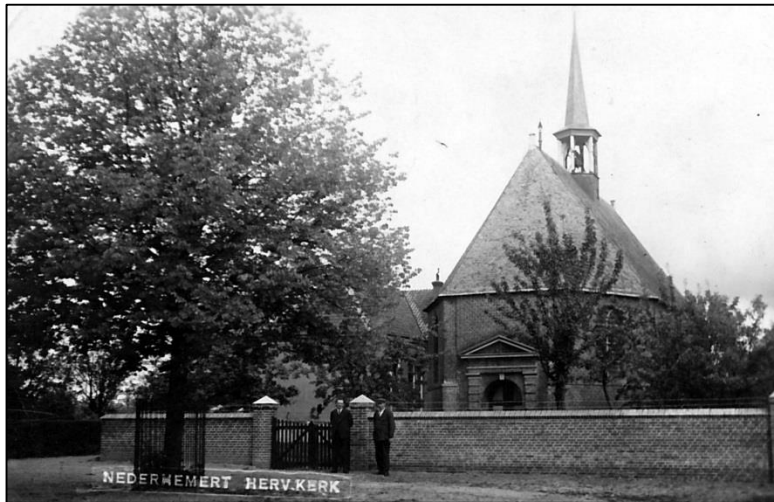
Mijn oudste herinneringen gaan hier uit naar opa Dirk Hobo, degene naar wie ik vernoemd ben. Wat dat betreft hadden mijn ouders het gemakkelijk. We waren met twee jongens en twee meisjes. Alle grootouders konden dus vernoemd worden. In die tijd was dat belangrijk.

Toen ik geboren werd was opa de zestig al gepasseerd. Dus heb ik hem weinig actief gezien in de timmerwinkel.

Zijn tuin, bloemen, groenten en fruit waren belangrijker. In de kerk was hij voorlezer en voorzanger. In Aalst, waar mijn moeder vandaan kwam, was haar vader

ook voorzanger. Daar hadden ze wel een dominee. Zaterdagavond werd het psalmbriefje aan de pastorie gehaald en werden onbekende psalmen met het gezin (10 kinderen) geoefend.

In Hèmert heeft opa Hobo deze functie 50 jaar uitgeoefend. Hij kon in zijn eentje een bovenstem zingen. Na veertig jaar kreeg hij een lintje en na vijftig jaar weer, resp. brons en zilver. Ik heb nog een presentielijst van de receptie. Op mijn bureau staan nu 3 foto's van Koninklijke onderscheidingen: Opa, pa en ik. De familie dankt er nog een mooi schilderij aan van de kerk op Noord. Schilder was Gerard Menken, organist in de Sint Maarten. Hij is heel bekend, google hem maar eens. Hij woonde in het huis van Jacob Bodmer, later Bert Vos.

Opa was een man die veel goed deed, maar hij had ook een kort lontje. Ik heb dat twee keer in de kerk gezien. De eerste keer had hij het verhaal van de kamerling gelezen. De voorganger zei: De voorlezer las EN HIJ REISDE ZIJN WEG MET BLIJDSCHAP, maar er staat WANT HIJ REISDE. Toen stond opa op en riep: Dominee ik doe mijn best.

De tweede keer was bij dezelfde voorganger.

Die vertelde dat hij een pas getrouwd paar had bezocht. Zoekend keek hij rond. Hij miste iets. Wij dachten dat het wel een Bijbel zou zijn. Maar fout. Hij miste een plaats voor een doodskest. Na de dienst stormde opa de consistorie in en

vertelde kwaad dat hij nog nooit meegemaakt had dat er geen plaats voor een doodskest was.

Bij mijn weten heeft hij nooit in de kerkenraad gezeten. Wel komt zijn naam in het archief voor. Zijn buurman en zwager Aai oom was tot diaken gekozen. Opa diende een bezwaar in (de beide burens hadden ruzie over een stuk grond). Aai oom had tegen opa LUMMEL gezegd. Zo iemand kon geen diaken worden. De kerkenraad legde het bezwaar wijselijk naast zich neer. De laatste jaren van zijn leven was hij gehandicapt na een beroerte.

Dan komen we bij mijn vader. In 1938 werd hij diaken. Het diaconaat verschilde wel van dat van nu. Behoeftigen, in mijn herinneringen altijd weduwen, kwamen aan het einde van de

Herinneringen van Dick Hobo

week bij ons en kregen dan een tegoedbon voor de bakker, de kruidenier of de kolenboer.

Toen Pa in 1979 stierf was hij nog secretaris-kerkvoogd. Al die jaren heeft hij één van deze functies vervuld, soms nog aangevuld met het notabelschap. Meer dan veertig jaar dus. Kerkelijk was het geen gemakkelijke tijd. Meestal was de gemeente vacant. In ieder geval van 1924 tot 1943 en van 1947 tot 1963. Men was dus aangewezen op de ring Zaltbommel. De bezetting daar varieerde van Gereformeerde bond tot vrijzinnig. Dat was te merken in de kerkgang. Dat varieerde van minder dan 10 tot een goed gevulde kerk. Wij gingen altijd, onafhankelijk van de richting van de predikant. Alleen naar de leesdienst van Van Dulst gingen we niet. De oorzaak daarvan was dat hij alleen in de kerk kwam als hij zelf leesdienst had. Volgens mijn ouders principieel onjuist. Natuurlijk kwamen er ook wel voorgangers van buiten die dan een heel weekend kwamen. Meestal bij oom Hendrik Wolfers, soms ook bij ons. Wij kinderen waren daar niet altijd blij mee. Maar ja, reizen op zondag kon toen niet.

In 1939 werd ik geboren en op oudejaarsdag gedoopt. We gingen al vroeg mee naar de kerk. Kregen kleine pepermuntjes mee en 2 dubbeltjes en een kwartje voor de kollekten. Het nieuwste muntje deden we in de zak van pa. Hoewel ik dus betrekkelijk kort in Hemert heb gewoond, tot mijn vijftiende en van 20 tot 22 jaar, heb ik toch nog een kerkelijke functie bekleed. Wel de laagste die er is. Oom Dik was orgeltrapper maar als jongeman had hij kennelijk niet altijd zin. Dus toen ik een jaar of 13 was, heb ik op zijn verzoek dit overgenomen. Het salaris bedroeg 10 gulden per jaar. Tijdens mijn tweede periode was ik ook lid van de jongelingsvereniging. Op de jaarvergadering mocht ik een verhaal houden maar ik heb geen idee meer waarover.

Uit de eerste periode herinner ik mij ds. Vermaas nog. Hij was 23 jaar toen hij kwam en

woonde met zijn zus Nelie in de pastorie op het eiland. Nelie heb ik later nog wel ontmoet toen ze in het bestuur van de HGJB zat. Als hij 2 keer op Noord moest preken, at hij tussen de middag nogal eens bij ons. Rare dingen onthoudt een mens soms. Ik weet nog hoe hij altijd met stroop zijn naam in de pap schreef. Ook later zijn er contacten blijven bestaan. Wij zijn er wel op bezoek geweest in Maarssen en hij heeft ook de begrafenis van mijn ouders meegemaakt.

Bij mijn moeder in 1959 heeft hij ook gesproken. Dat was nog aan huis. Maar het was zo druk dat men ook bij oom Dik in huis moest zitten. Gelukkig waren er 3 dominees die alle drie een gedeelte voor hun rekening namen. Behalve ds. Vermaas waren dat ds. Sjollema uit Well en ds. Van Ooijen uit Gaast, een familielid.

Mijn tweede periode sloten we af met een huwelijk in de kerk op het Eiland. Weer met ds. Sjollema. Tot 1979 kwamen we minstens eenmaal per maand naar Nederhemert. De begrafenis van pa was (bijna) ons laatste contact met de kerk. Hij is als één van de eersten vanuit de kerk begraven. De toenmalige predikant had er moeite mee, alleen omdat het niet de gewoonte was. Hij vreesde bovendien gezangen terwijl hij zelf voorganger was en dat niet in ons hoofd opgekomen was. Wij wilden wel graag psalmen zingen. De kerkenraad had geen bezwaar. Een tweede, voor ons persoonlijk enigszins teleurstellende, ervaring kregen we toen onze jongste zoon in de kerk op het eiland wilde trouwen. Dit kon alleen als de eigen predikant voorging. Die kenden ze niet. Maar hun eigen wijkpredikant kon dus echt niet, waarop ze in Well zijn getrouwd.

Hier wil ik het maar bij laten. Ik heb nu 4 artikelen geschreven en dat vind ik nog vrij veel gezien mijn korte Hèmertse periode.

Hoogeveen, Dick Hobo

Extra fysiotherapeut in Nederhemert

Even voorstellen

Vanaf september versterk ik het team van fysiotherapeuten bij de Fysiocompany te Nederhemert. Graag wil ik me langs deze weg even voorstellen.

Mijn naam is Lars Kusters. Ik ben woonachtig in Dreumel, een klein en gemoedelijk dorpje aan de Waal. Ik werk in het gezondheidscentrum in Nederhemert op maandag, dinsdag en donderdag. Een dorpspraktijk spreekt mij erg aan en daarom ben ik enthousiast om in Nederhemert te kunnen werken. Naast het werk in Nederhemert, ben ik ook werkzaam in Horssen in een fysiotherapiepraktijk en een sportschool. Mensen begeleiden met sporten of het in beweging komen vind ik een uitdaging, omdat bewegen een positieve invloed heeft op het herstel van klachten.

Soms gaan mensen al jaren naar verschillende therapeuten, maar blijven de klachten aanwezig of terugkomen. Vage lage rugklachten, pijn in het been, schouder- en armlachten of zelfs hoofdpijnlachten kunnen worden veroorzaakt door een verminderde stabiliteit van de romp. De romp zal stabiliteit moeten hebben voor het goed bewegen van de ledematen. Corestability training is een effectieve behandelmethode om deze klachten te verminderen. Daarnaast heeft beweging een preventieve werking op uw lichaam, waardoor er minder snel lichamelijke klachten ontstaan. Actief zijn houdt niet alleen ons lichaam fit, maar ook de hersenen in een goede conditie. Het bevordert de concentratie en het leervermogen, en remt ook dementie bij ouderen.

Zelf stap ik regelmatig op mijn wielrenfiets, loop graag hard en speel een aardig balletje tennis. Daarnaast mountainbike ik in de wintermaanden in de bossen. Plezier hebben in beweging is erg belangrijk. Als fysiotherapeut, met werkervaring op de

sportschool en met affiniteit met sport wil ik me graag inzetten om u te helpen met uw (onbegrepen) lichamelijke klachten.

Bent u geïnteresseerd, wilt u meer informatie of wilt u een afspraak maken voor een behandeling, neem dan gerust contact met mij op. Het telefoonnummer waarmee u ons kunt bereiken is: 073-6232222. U kunt ook rechtstreeks een mail sturen naar: lars@fysiocompany.nl.

Ik hoop met mijn inbreng een goede aanvulling te zijn op mijn collega's Mariska Ronner en Sander Vissers. Naast fysiotherapie zijn zij gespecialiseerd in diabetes, zwangerschapsgerelateerde bekkenpijn en psychosomatische klachten. Voor algemene informatie kunt u terecht op: www.fysiocompany.nl.

De dorpskapper

De Dorpskapper.

Aart Brugmans, de vader van Piet Brugmans uit Andel en van Dirk Brugmans, werd

geboren op 11 sept. 1905 te Delwijnen. Hij werkte begin jaren 30 bij Philips in Eindhoven. Door de malaise van 1929 verloren alle werknemers die buiten Eindhoven woonden hun baan, ook mijn vader. Hij had al verkering met Aletta Keijnemans. Haar vader Dirk had Aart geadviseerd om voor kapper te gaan leren, omdat daar in Hemert gebrek aan was. Hij is toen naar Den Bosch gegaan naar de Orthenstraat en heeft daar het kappersvak onder de knie gekregen. Hij heeft stage gelopen bij kapsalon Vincent Burg in de Voorstraat te Ammerzoden. Hij heeft nadien een onderkomen gezocht onderin het pand van het veerhuis, met de stenen trap naar beneden, de deur zit anno 2014 nog op de zelfde plaats, dat eigendom was van Baron van Wassenaar, en dat hij per maand huurde. De huur betaalde hij aan de toenmalige Rentmeester Braat die in 1948 naar Canada geëmigreerd is

Zo werd op Zaterdag 1 oktober 1933 de kapperszaak van Aart Brugmans geopend. Misschien heeft de Baron de kapperszaak wel geopend, wat we natuurlijk niet geloven. Hij heeft daar een gezellige tijd meegemaakt. Het werd 's avonds nog wel eens laat. Vader was ook een gezelligheidsmens en had altijd leuke anecdoten. De vaste klanten (en gasten) waren Hannes v. d. Vliet (Hannes van Hemme), Kees v.d. Vliet (Kees van Liesse) en Dirk van Ooijen (Dirk van de Naaischool). Ook Hen van Ooijen was altijd van de partij. Hen had een fietsenzaak in een keet net achter het Veerhuis.

Er werd veel over Duitsland en de aanstaande oorlog gepraat. Hannes had in de oorlog een geheime radio staan waar natuurlijk gretig naar geluisterd werd. Het enige nadeel was dat de uitzendingen meestal in de late uren werden uitgezonden.

Nieuwsblad Heusden en Altena 29 September 1933

NEDERHEMERT.

— Zaterdag 1 Oct. zal in het veerhuis (N.Z.) een heeren kap- en scheersalon geopend worden door den heer A. Brugmans uit Delwijnen.

De dorpskapper

In de kapperszaak hing ook een mooie ingelijste poster van Eudecolognefabriek Boldoot aan de muur, daar stond een mooie dame op. Hij had ook visite kaartjes van diezelfde dame van Boldoot geparfumeerd en aan de andere kant de naam A.Brugmans, Kapper Nederhemert.

De kapperszaak had 2 kamers, één aan de voorzijde, waar een rond kacheltje met de naam Godin stond, en één naar achteren, dan verkeerde je echt onder de dijk. Het was daar dan ook altijd vochtig. Vandaar dat er in 1947 (mijn vader was in 1937 getrouwd met Aletta) een nieuwbouw werd gerealiseerd bij het pand Maasdijk B 57 bij de Molen.

Er werd aan het huis een stuk aangebouwd dat dienst moest doen als kapperszaak. Janus Vos, de broer van Willem Vos (van Basjes van het winkeltje) was de metselaar. Hij is later naar Streefkerk geëmigreerd. De materialen werden door de bijnabuurman Dirk Hobo geleverd. De timmerman was Hans Smits, die later in de oude kapperszaak aan het Veerhuis is gaan wonen met Neeltje Oomen waar hij in 1948 mee getrouwd is. Het platte dak en het pulsen van een waterpomp werd door Gebr. Honings uit Wijk gemaakt. En zo werd er gebouwd en getimmerd aan de nieuwe kapperszaak bij de Molen. Mijn vader had zelfs waterleiding (die er toen nog niet was) uitgevonden: een zinken tank had hij in het achterhuis hangen met een slang door de muur naar de kraan in de kapperszaak en er was water!! De kapperszaak van mijn vader is dan ook de enige officiële kapperszaak van

Nederhemert geweest. Een bijzondere klant was Mijnheer Peter van Driel, directeur van Steenfabriek de Rietschoof. Mijn vader was zijn huiskapper, en weer of geen weer, van Driel moest om de twee weken worden geknipt, was het geen weer dan liet hij vader ophalen of haalde hem zelf op. In de laatste maanden van de oorlog werd vader nogal eens door de Duitsers opgehaald om militairen te knippen. Het gebeurde een keer dat hij in Well in het huis van Van der Graft (waar nu v.d.Schans woont) moest knippen en dat de granatenregen zo groot was, dat hij naar huis vluchtte, waar de familie een toevlucht had gezocht bij Mijntje Bodmer in de kelder. Ook de verhalen na de oorlog, van mensen die buitenaf werkten en op Vrijdagavond of

s`Zaterdags middags naar de kapper kwamen werden graag beluisterd, zoals Kobus die op een baggermolen voor de Franse kust lag. En dat in de nieuwe week er de eerste drie

De dorpskapper

dagen niemand kwam opdagen omdat ze nog niet zonder geld zaten!! Of een Oom die tegen Kees zei dat hij een hoofd had als een Edammer kaasje. Op zaterdagmiddag kwamen steevast de oudjes, meestal om geschoren te worden. Zwerus (Zweer) Groeneveld, Arie (Aaike van Hendrikus) van de Werken en nog een paar anderen. Er was ook een man die ontzettend snoof dat als vader hem inzepte de zeepvlokken tegen de spiegel aanvlogen! Ook kwam de opbouw van Zeeland na de watersnoodramp in de gesprekken aan bod. Er was zelfs een man die het aan durfde om zelf zijn haarwater mee te brengen en te vragen: Aart wil je mijn haren hier mee wassen? Ik heb er zelf bij gestaan en vergeet het nooit. Er kwamen ook vieze mensen. Als die geknipt waren haalde vader zo snel mogelijk een schone kapmantel voor de volgende klant. Ook kwamen er royale klanten waar vader altijd een fooi van kreeg, dan was zijn dag weer goed!

Wat ook nog gememoreerd moet worden is dat moeder Letta op Vrijdagavond altijd voor een bakje koffie zorgde. Omdat vader er na de oorlog ook nog een eierhandeltje op na hield werd er een bromfiets met hulpmotor aangeschaft van het merk Victoria, waar hij zijn eierklanten in Waalwijk mee bezocht, en waar hij ook de knip- en scheerklanten buiten Hemert mee bezocht. Op woensdag-, vrijdag- en zaterdagmorgen was hij de mobiele kapper in plaatsen als Wellseind, Delwijnen, Aalst en ook Hemert.

Zaterdagmorgens begon hij bij Aart van Genderen (de Prins) daarna bij Willem van Loon (de Sol) en verder de Pottmerstraat in, die tegenwoordig een andere naam heeft. In de zomer mocht ik als jongetje wel eens mee. Maar op 10 januari 1960 kwam er een einde aan het 54-jarige leven van vader. Hij kreeg in de Molenstraat een ongeluk met de brommer. De verslagenheid in familie en dorp was heel groot.

Als laatste wil ik nog verhalen dat ik na zijn overlijden zijn klanten in Waalwijk heb bezocht. Die ene Mevrouw in het Hertog Janpark zei tegen me: "Jongen, je vader was een Christen!" Zoiets gaat ook je hele leven mee!

Ik hoop dat ik zo weer een bijdrage over Hemert heb kunnen leveren.

Andel Juli 2014.

Piet Brugmans

83.

VERGUNNING
VESTIGINGSWET BEDRIJVEN 1954

De Kamer van Koophandel en Fabrieken voor de Neder-Betuwe te Tiel.

Gelet op artikel 4, eerste lid, van de Vestigingswet Bedrijven 1954;
Gelet op het Vestigingsbesluit Kappersbedrijven

BESLUIT:

Aan: _____
Aan: Aart Brugmans geb. 11 September 1905
Aan: _____ geb. _____
Aan: _____ geb. _____

als ondernemer(s)
handelend onder de naam A. Brugmans
geannuleerd vergunning te verlenen tot het uitoefenen van het herenkappersbedrijf

in de inrichting gevestigd in het perceel _____ Nr. B. 57
te Nederhemert, gemeente Kerkwijk
voor welk bedrijf in deze inrichting optreedt

als beheerder: hij zelf geb. _____
_____ geb. _____
_____ geb. _____

als bedrijfsleider: hij zelf geb. _____
_____ geb. _____
_____ geb. _____

Tiel de 1 Mei 1959
De Adj. Sekretaris

Deze vergunning wordt:
a. Wanneer de bedrijfsaankondiging niet is aangevraagd voor _____
b. Wanneer de bedrijfsaankondiging door de op dit bewijs van vergunning vermeldde ondernemer(s) gedurende 2 (twee) maanden na afloop van de vergunning overzicht, ononderbroken gemaakt is geweest, anders dan wagen _____
c. Wanneer de in deze vergunning vermeldde bedrijfsleider of beheerder door bedrijfsaankondiging verzet, _____
d. Wanneer de in deze vergunning vermeldde bedrijfsleider als zodanig geen optreden in een andere onderneming, waarbij hij aanspraak op grond van een voorlopige vergunning of een ontzetting, _____
e. Wanneer de in deze vergunning vermeldde beheerder als zodanig geen _____

Model F 904334b 2

De verzamelingen van Betje Oomen

De verzamelingen van Betje Oomen.

Betje Oomen is geboren aan "d'n Hoek" in Nederhemert en na haar huwelijk met Lies Oomen verhuisd naar de Nieuwstraat, waar ze bij haar schoonouders in ging wonen, naast het bedrijf.

De eerste jaren waren erg druk met haar gezin, zes kinderen, haar schoonouders en het bedrijf.

Toentertijd was de privé telefoon en de zakelijke telefoon één. Er was geen internet, dus mensen belden of kwamen aan.

Al met al een druk leven, waarin nog niet zoveel tijd en ruimte was voor verzamelingen.

Het is dan ook begonnen met het verzamelen van eierdopjes.

Henk kreeg verkering met Gera en die werkte bij Timmermans is Wijk. Dit was een handelaar in bloemen en planten. Gera bracht een keer een tray met minicactussen mee voor haar schoonmoeder, dit zag er leuk uit, maar ze moesten nog wel ergens ingezet worden.

Betje kreeg het idee, dat ze misschien wel in een eierdopje zouden passen en zo begon het. Van het één kwam het ander en al gauw groeide de verzameling. Een plateautje met 2 eierdopjes van de moeder van Lies, de rest was helaas gesneuveld, maar van lieverlee

vonden diverse mensen weer dopjes, die er mooi bij pasten en zo staat er toch een leuk setje.

Ook was het nog gewoon om bij je servies eierdopjes te hebben (vaak op een schaalte), dus dat ontbreekt ook niet. Bij elkaar heeft Betje er inmiddels 250 stuks, van blauw wit, tot beestjes, met molens, met bloemen, met kastelen, houten met naam of beschilderd, noem maar op. De blauw-witte staan mooi in de keuken en de andere op

steenvormen in een kamer.

Kinderen, kleinkinderen, familie en vrienden, iedereen zocht mee naar mooie exemplaren. Het werd echter steeds moeilijker om aan eierdopjes te komen en zo kwam er een volgende verzameling bij, het werden vingerhoedjes.

Die verzameling is inmiddels ook groot en neemt nog steeds toe.

De kinderen en kleinkinderen brengen overal vandaan de vingerhoedjes mee, dit hoeft Betje nooit te vragen, ze doen dit uit d'r eigen. Zo heeft ze er uit Griekenland, Turkije, Tenerife, Italië en Canada.

De verzameling werd steeds groter en in de kast waren ze niet goed te zien.

Een kennis had weer een kennis, die een mooi rekje voor haar gemaakt had, maar deze heer was helaas op leeftijd en kon er geen meer maken.

Op een bijeenkomst van het bedrijf trok Betje de stoute schoenen aan en vroeg aan Lennart Struijk of hij voor haar niet zoiets kon maken. Lennart was vrachtwagenchauffeur bij het transport bedrijf, maar ook erg handig en zo kreeg Betje toch een op maat gemaakt rekje, waar de vingerhoedjes mooi inpassen en in uit komen.

De verzamelingen van Betje Oomen

De verzameling blijft echter groeien, dus wie weet, komt er binnenkort nog een rekje bij.

Ze heeft ook twee hoefijzervormen waarin vingerhoedjes van het koninklijk huis zitten, die zijn ook erg leuk. En zo komen we bij wat de kinderen en kleinkinderen noemen: **“oma’s koninklijke kamertje”**.

Hier heeft Betje ook een verzameling en wel één over het koninklijk huis.

Hier staan allerlei memorabilia aan hoogtepunten, zoals huwelijken, geboortes en natuurlijk de troonwisseling.

De leukste zaken staan er tussen, een beker uitgereikt op school, gekregen van een kleinkind.

De vingerhoedjes en heel veel verschillende blikjes van Wilhelmina pepermunt, een mooie puzzel van het koninklijk paar, ter gelegenheid van hun verloving.

De puzzel was niet zo eenvoudig te maken, Maxima, het gezicht van Willem Alexander en

de achtergrond waren wel te doen, maar het donkere pak van Willem Alexander was een heel ander verhaal, dat heeft haar dochter Maaïke voor haar gedaan.

Al met al drie hele mooie verzamelingen met heel veel waardevolle stukken.

Misschien niet in geldelijke waarde, maar zeker in emotionele waarde.

Betje benadrukt ook, het is leuk om het verzamelen, maar het mooiste van alles, zijn de dingen, die met liefde gegeven worden. Het idee, dat een kind, kleinkind of familielid aan je denkt, als ze van huis zijn, en de moeite nemen om iets mee te brengen, wat met plezier en zorg gezocht is en dan trots gegeven wordt, dat zijn de mooiste en kostbaarste dingen, die een verzameling speciaal maken.

We hopen, dat Betje nog veel aan haar verzameling kan en mag toevoegen en dat ze geniet van ieder stukje en het verhaal wat er achter zit.

Herinneringen...ds. H. Zweistra

‘Herinneringen’

Even geleden besloten mijn vrouw en ondergetekende twee dagen naar Friesland te gaan. Mijn vrouw had een ‘Bed and Breakfast’ geregeld in de buurt van Rinsumageest. Het dorpje waar mijn overleden collega ds. Tj. de Jong het ‘levenslicht’ zag. Wij trokken naar het ‘Hoge Noorden’ met een bepaald doel. Dat doel was om terug te kijken op 23 augustus 1984. Op die dag werd ik tot dienaar van het Goddelijk Woord bevestigd in het dorpje Wouterswoude onder de rook van Dokkum. Ds. D.J. Budding – toen predikant in Nederhemert - was mijn bevestiger. In de maand augustus 1983 was ik bij hem vicaris geworden. Daar was wel het nodige aan vooraf gegaan. Toch had het seminarie in Doorn het uiteindelijk goed gevonden mits ik nog een vicariaat zou lopen in Capelle aan de IJssel bij ds. A. de Reuver, de latere hoogleraar namens de Gereformeerde Bond binnen de Hervormde Kerk in Utrecht. ‘t Kan wonderlijk gaan in je leven – ik denk meestal -, want in 2000 kwam ik hem weer tegen in verband met mijn doctoraal studie. Hij wilde toen ook mijn hoofdbegeleider worden bij mijn afstudeeropdracht.

De bevestigingsdienst vond plaats op de warmste dag van het jaar. ‘s Avonds mocht ik voor het eerst voorgaan als eigen herder en leraar en preekte toen over Jesaja 52:7. Wonderlijk zijn Gods wegen. Ik was nog nooit eerder in die gemeente voorgaan. Nu was dat niet zo vreemd, omdat ik voor mijn beroepbaarstelling maar vijf maanden gepreikt had. Ik preekte in die korte periode in de omgeving van H.I. Ambacht met soms een uitschieter naar de Veluwe of de Zuid-Hollandse eilanden. De gemeente van Wouterswoude was voor mij volstrekt onbekend en ik was voor hen natuurlijk ook volstrekt onbekend. Dit wist ik dan wel dat ds. L. Oosten daar predikant was. Deze eerbiedwaardige man kende ik van de studie in Utrecht. Hij zat met toen student Budding een paar jaar boven mij. Ds. Oosten herinner ik mij als een man die van stijl hield. Hij liep als predikant altijd in driedelig zwart met een hoed op het hoofd en een sigaar in zijn hand. Toen

hij in 1976 predikant geworden was in Wouterswoude heeft hij op een geheel eigen wijze stijl gebracht in de gemeente. De ouderlingen en diakenen kenden in hun kleding geen uniformiteit. De een droeg een bruin pak en de ander een blauw pak. Met tact en wijsheid kreeg hij het voor elkaar dat op een na al de ambtsdragers een zwart ambtskostuum aantrokken. Die ene ambtsdrager die afhaakte, had moeite met dit ambtsgewaad, omdat het hem te veel herinnerde aan Rome. Hij wenste dat roomse zuurdesem niet toe te laten in zijn ambtelijke gang door de gemeente.

Nog een voorbeeld van zijn wijs en verstandig optreden in zijn eerste gemeente Wouterswoude wil ik u niet onthouden. Na het vertrek van ds. Veldjesgraaf – hij was voor hij predikant werd in Wouterswoude v.d.m. in Nederhemert (!) – was de gemeente jarenlang vacant geweest. Het hoofddeksel bij de vrouwen was van lieverlede in de kast blijven liggen. Toen cand. Oosten in de gemeente werd bevestigd, had nagenoeg geen vrouw/meisje iets op het hoofd. Ds. Oosten ging na zijn intrede niet met de botte bijl te werk. Integendeel! Hij wist uit levenservaring, dat je daar als predikant totaal niets mee bereikt. Hij paste een andere methode toe. Soms zei hij er iets over in de prediking en soms schreef hij er iets over in zijn kerkbode met Gods Woord als bron en norm. Toen hij na acht jaren zijn geliefde gemeente moest verlaten om in Hedel de herdersstaf op te nemen, waren er welgeteld nog twee vrouwen, die de diensten ‘s middags bezochten, die geen hoofddeksel droegen.

Het eerste contact met Wouterswoude was op een zondag in Achterberg. Na het vertrek van ds. Oosten was de kerkenraad ijverig op zoek gegaan naar een opvolger. Preken werden beluisterd en informatie over kandidaten werd ingewonnen. Van mij was niets bekend. Ouderling Boonstra was op een zekere dag aan het werk in zijn schitterende tuin die aan de Kerklaan grensde. Een man stapte van zijn fiets af en maakte een praatje met hem. Vanzelfsprekend kwam de vacature aan de orde. Die persoon vertelde dat hij ‘s zondags

Herinneringen...ds. H. Zweistra

daarvoor in Hardinxveld- Giessendam een zekere cand. Zweistra had horen preken. Boonstra schudde zijn hoofd en zei: 'Wie is dat? Nooit van gehoord!' Toen die fietser vertrok, snuffelde Boonstra de krant door en zag dat ondergetekende in Achterberg die komende zondag moest voorgaan. Na contact gelegd te hebben met zijn andere broeders uit de kerkenraad werd besloten om die zondag die onbekende kandidaat te beluisteren.

In die tijd verbleef ik met een groep kandidaten op het Hyde-park in Doorn. Vrijdagsavonds ging ik terug naar mijn gezin in H.I. Ambacht. Die bewuste zondag zou ik logeren bij de familie H. in Achterberg. Dat echtpaar kende ik van het folderen in Hoorn. Toen ik daar 's zaterdagsavonds aankwam, wist ik niet wat er op Gods dag zou gaan gebeuren.

De zondag brak aan. In de consistorie werd ik opgewacht door de kerkenraad. Na het consistoriegebed zei ouderling R.: 'Dominee – ik was natuurlijk nog helemaal geen predikant(!) – dominee, vanmorgen wordt er door familie P. rouw in de kerk gebracht en oh ja, ik ben gisterenavond gebeld vanuit Wouterswoude dat er een hoorcommissie aanwezig is.'

Vanaf de kansel zag ik de grote rouwdragende familie zitten en mijn ogen zochten naar de hoorcommissie uit W. Omdat velen in het zwart gekleed waren, kon ik onmogelijk de leden van de hoorcommissie onderscheiden. Na de preek en het gebed liep ouderling R. de kerk in op zoek naar de mannen uit het Noorden. Teleurgesteld kwam hij terug want hij had niemand gevonden. Als een geslagen hond liep ik terug naar mijn logeeradres. De binnenpraters lieten mij niet met rust. Ze schreeuwden om het hardst: 'Die mannen hebben je gehoord en gedacht, die man moeten we zeker niet hebben. Wat een armzalig preekje!' Veel heb ik niet gezegd bij de vriendelijke gastheer met zijn vrouw waarvan hij steevast zei dat zij zijn ex-verloofde was. Na een moeilijke middag was het tijd om naar de kerk te gaan. Vanaf de kansel zag ik midden in de kerk zes mannen in het zwart – toen ook die ene die er bezwaar tegen had - op een rij zitten. Wat bleek: Ze waren die morgen helemaal niet in de kerk geweest! Wordt vervolgd

ds. H. Zweistra

Jubileum 60 jaar getrouwd

60 JAAR GETROUWD

De kippen kom je al tegen bij de achterdeur. Ik ben op bezoek bij dierenvrienden, dat kun je zo zien. Katrinus (83) en Wimke Keijnemans- van den Heuvel (78) waren op maandag 18 augustus 60 jaar getrouwd.

Redactielid en fotograaf van onze Dorpskrant ging bij hen op bezoek en bood namens de Dorpsraad een boeket bloemen aan en het echtpaar ging op de foto.

Praten doen Katrinus en Wimke wel als wij aan tafel zitten. Het huis hangt vol met felicitatie kaarten en zelfs

Loco- burgemeester H. Looijen was namens het gemeentebestuur van Zaltbommel op bezoek geweest.

Het echtpaar heeft al die 60 jaar in Nederhemert gewoond, aan de "Nieuwe Dijk" en in de Tuinstraat en al 43 jaar aan de Maasdijk waar ze een boerderijtje runnen. Want Katrinus heeft nog zeugen en biggen en schapen, kippen, duiven en pony's en zijn trouwe hond die trouw naast hem zit en niet van zijn zijde wijkt.

Katrinus heeft jaren in de wegebouw gewerkt maar ook op andere plaatsen zoals de steenfabriek.

Je ziet hem nog steeds overal rijden in en rond Nederhemert met de auto en de aanhanger daar achter. Altijd heeft Katrinus vracht. Of hij gaat schapen halen of wegbrengen of pony's. Je weet maar nooit wat er in de aanhanger zit als je hem tegen komt.

Handelen doet hij graag. Hij ziet het allemaal wel als een hobby maar wil, als het kan, er ook graag iets van over houden.

Samen hebben Katrinus en Wimke 20 jaar het Brabants Dagblad bezorgt bij abonnees in Nederhemert elke morgen om 4 uur uit bed en dan 20 jaar lang 6 dagen in de week! Hun auto wist vanzelf de weg, elke morgen hetzelfde rondje!

Door gezondheidsproblemen zijn ze enkele jaren geleden gestopt met het bezorgen. Ze vonden het heel jammer want ze deden het graag en ze waren actief bezig en dat is goed en gezond, aldus Katrinus. Gelukkig gaat het nu met hun gezondheid een stuk beter.

Wimke komt van geboorte van Hellouw maar is in die jaren ook een echte Hèmertse geworden. Ze kijkt graag naar Omroep Gelderland om het laatste nieuws te volgen en zorgt voor het eten.

Het echtpaar heeft 10 kinderen, 19 kleinkinderen en 5 achter- kleinkinderen.

Tijdens een receptie in Dorpshuis de Gaarde kwamen velen het echtpaar feliciteren want iedereen kent Katrinus en Wimke. Ook bij hun thuis komen vele mensen over de vloer. Er is altijd volk, zijn het geen kinderen dan zijn er wel andere mensen maar alleen zijn Katrinus en Wimke bijna nooit.

Column Betje Wolfers

CANADA (1)

Wie verre reizen doet, kan veel verhalen

Na 4 jaar in Nederhemert en 5 jaar in Barneveld gewerkt te hebben, was ik aan iets anders toe.

Wel in het onderwijs, maar dan aan een ander soort school. Engels geven op een Mavo of zoiets.

Het leek me dan wel zo verstandig om maar eens te gaan studeren in de avonduren. Vanuit Barneveld kon je makkelijk 's avonds naar Amersfoort of Arnhem om een hogere opleiding Engels te gaan volgen. Zo gezegd, zo gedaan. Elke week een avond naar les en de andere avonden huiswerk maken. Soms 's zaterdags ook nog.

Ik haalde verschillende diploma's, akten en getuigschriften. Aan De Driestar in Gouda kwam een baan vrij, ik solliciteerde en werd benoemd. Nu werkte ik weer aan een school waar ik als leerling op had gezeten. Net als in Hèmert, dus. Ik verhuisde naar Waddinxveen en ging elke dag op en neer naar Gouda.

Enkele jaren later las ik in een vakblad dat het mogelijk was om voor 1 schooljaar te ruilen met een collega in Canada. Het ministerie van onderwijs hier en van Ontario hadden daartoe een overeenkomst gesloten. Er waren wel enkele voorwaarden aan verbonden!

De school waar je nu werkte moest toestemming geven en bereid zijn een Canadese leraar voor een jaar aan te nemen. Je moest ook al je diploma's overleggen op het ministerie. Liefst zoveel mogelijk! Een paar jaar heb ik toen nog enkele kort-verbandcursussen gevolgd en een zomercursus in Engeland gedaan.

Het is allemaal gelukt en zo ben ik in juli 1977 op het vliegtuig naar Toronto gestapt. Ik werd op het ministerie van onderwijs verwacht voor drie dagen voorlichting. Er waren nog enkele Nederlanders die aan andere scholen gingen werken. Ik werd geplaatst op een school voor voortgezet onderwijs in Oshawa, zo'n 30 of 40 km van Toronto.

In de overeenkomst was ook begrepen dat je alles ruilde met je Canadese collega. Hij in jouw huis of flat, jij in het zijne. Dit betekende dat hij met vrouw en twee kinderen 6 hoog op een flat kwam, terwijl ik in een grote bungalow met tuin kwam te wonen. Zijn schoonouders woonden in Terbregge, bij Rotterdam, en hebben op een zaterdagmiddag een kinderstoel en een box bij mij gebracht. Ook ruilde je van auto. Hij ging van groot naar klein (ik reed toen een kleine Datsun) en mij stond daar een grote Oldsmobile ter beschikking! Die leraar was nog in Canada toen ik arriveerde, en heeft me rijden geleerd op het grote schoolplein. Het was nog een automaat ook! Ik had twee kussens nodig om boven het stuur uit te kunnen kijken! Zie je het voor je?

Die Canadees zal ook wel even z'n hart vastgehouden hebben. Na mij nog de belangrijkste dingen over huis en tuin verteld te hebben, is hij naar Waddinxveen vertrokken.

Alles ging met gesloten beurzen. Je mocht nergens geld voor vragen. Daar tekende je voor. Wat je kapot maakte moest je vergoeden, dat spreekt vanzelf.

Er kwam heel wat kijken om huis, tuin en auto goed te verzorgen. De tuin moest je vrijhouden van paardenbloemen omdat de pluizen overal heen vliegen. Dat was een gemeenteverordening. Nog een: in de winter moest je het voetpad langs je huis sneeuwvrij houden. Dan ontmoette ik 's morgens om een uur of zes Sam, mijn Canadese buurman. Met hem en zijn vrouw heb ik goede contacten gehad. Het waren fijne mensen die me veel geholpen hebben om een beetje 'thuis' te raken. Eén avond in de week ging ik altijd 'burten' bij hun.

's Zondags ging ik naar de Baptistenkerk twee straten bij mij vandaan. Ik kon er dus lopend heen. Dan is het pas echt zondag voor mij, een kwartiertje lopen naar de kerk. Het ging er wel een beetje anders aan toe dan ik gewend was, maar de Bijbel en het Evangelie waren hetzelfde, en daar gaat het om.

De mensen waren erg vriendelijk voor de nieuwkomer en heetten me hartelijk welkom. Ik schrijf mijn naam in het gastenboek, het adres erbij, en wie staat er maandagmorgen op de stoep? Juist, de dominee! Hij vertelt me dat hier vlakbij oud - Nederlanders wonen die meer dan twintig jaar geleden lid geworden zijn van deze kerk.

Hij staat op, loopt naar het raam en wijst tussen de bomen door naar een huis één straat verderop. Je kunt nog net het keukenraam zien. Daar wonen ze. Als ik ze wil ontmoeten, zal hij contactpersoon zijn. Zo gezegd, zo gedaan. Nog diezelfde week maak ik kennis met Bill en Lucie, stoere, vriendelijke Friezen van oorsprong. We zijn goede vrienden geworden en elke zondag dronken we koffie bij elkaar. Koffie na kerktijd, kan het Hollander?

Zij waren allebei lid van het kerkkoor en hebben mij meegenomen om als sopraan in het kerkkoor te zingen. Prachtig! Met dankbaarheid denk ik terug aan de warme vriendschap met deze mensen.

Het lesgeven en alles wat daar bij kwam kijken was niet altijd even eenvoudig. De leerlingen keken weleens een beetje verbaasd als ik het Engels net iets anders uitsprak dan zij. Sommige meisjes vonden zo'n buitenlandse lerares wel interessant en wilden van alles over Nederland weten. De aardrijkskunde leraar toonde ook veel interesse. Weet je waarvoor? Het was iets op zijn vakgebied. Hoe het mogelijk is dat delen van Nederland wel 7 meter onder de zeespiegel liggen, en dat daar toch mensen wonen. Ra, ra, hoe kan dat! Ik vertelde zo goed en zo kwaad als dat ging over dijken, zeeweringen en Deltawerken. Ik wist er wel iets van, want Waddinxveen en Nieuwerkerk aan de IJssel hebben jarenlang 'gesteggeld' over een monument dat de diepste plaats moest aangeven. Het is Nieuwerkerk geworden en het monument staat langs rijksweg 12, vlakbij garage Van Vliet.

In de kerstvakantie is onze Kees op bezoek geweest. Kwam die ook nog eens ergens. We hebben verschillende autotochten gemaakt met de onvolprezen Oldsmobile, o.a. naar Ottawa. Zo zie de nog eens wet van de wereld!

Wordt vervolgd

90 jaar Autobedrijf van Loon

Zaterdag 30 augustus was het zover! Autobedrijf van Loon vierde het **90 jarig jubileum!!!**

In 1924 is Autobedrijf van Loon te Wellseind officieel ingeschreven bij de Kamer van Koophandel. Nu, 90 jaar later, werd er Open Dag in Nederhemert gehouden. Wethouder Han Looijen van de gemeente Zaltbommel kwam deze feestelijke dag openen. Het was een gezellige, leuke en drukke dag!

Werken op “De Wegwijzer”

Het werk van de IB'er op de Wegwijzer.

In dit stukje willen we wat vertellen over de IB'ers op de Wegwijzer. U heeft de term vast wel eens gehoord! De letters I.B. staan voor “Intern begeleider”. De Intern begeleider denkt mee, stuurt mee, ondersteunt de voortgang van de Remedial teaching (extra leerhulp) en de ontwikkeling van de groeps/hulpplannen. De IB'er plant en bewaakt ook de groepsbesprekingen. Wat houdt dat allemaal in? In elk geval veel praten! Er zijn veel contacten met groepsleerkrachten, externe instanties, ouders en directie en er is regelmatig overleg met mensen “van buiten de school”. Ook komt de IB'er in de groepen kijken hoe het gaat qua lesstof, overdracht en hoe de kinderen werken. Het hoofddoel van dit alles is om de leerkrachten bij te staan, hulp of een luisterend oor te bieden om de kinderen zo optimaal mogelijk te kunnen begeleiden.

Daarnaast moet een IB'er met regelmaat deelnemen aan scholing, netwerk- en scholingsbijeenkomsten binnen of buiten ons netwerk Berséba. Dit is vaak in Veenendaal. De kennis die hier wordt vergaard wordt weer gebruikt ten gunste van het onderwijs op onze school.

Elke leerkracht krijgt wel te maken met kinderen die extra hulp nodig hebben, of juist meer uitdagingen zoeken. Deze leerkrachten en de kinderen worden dan begeleid door een IB'er. Op onze school is er een IB'er voor de onderbouw, (peuters tot en met groep 3), en één voor de bovenbouw, (groepen 3 tot en met 8)

Nu alle scholen van Nederland “passend onderwijs” moeten toepassen is de rol van de IB'er steeds intensiever geworden. De visie van De Wegwijzer is dat zo mogelijk alle kinderen van Nederhemert een plekje krijgen op deze school. Alle kinderen moeten zich

naar hun eigen talenten optimaal kunnen ontwikkelen. “Iedereen op zijne wijs”, zoals een regel uit een oud liedje luidt. Dit betekent wel dat er inzicht, kennis en begrip moet zijn voor de verschillen tussen kinderen. Het vraagt van de leerkracht voor de groep ook veel flexibiliteit, inzicht, kennis en tijd. Ook de rol van de leerkracht is dus enorm uitgebreid. Het gaat niet alleen meer om het overbrengen van de leerstof, maar over: “Wát heeft wélk kind nodig, wat maak ik eenvoudiger voor het ene kind en hoe geef ik een ander kind meer uitdaging”. Dit geeft al aan dat in een normale groep op de basisschool meerdere niveaugroepen zitten. In elk geval een basisgroep. Daarnaast een groep die meer zelfstandig kan werken, een groep die extra instructie heeft en vaak ook nog een of meer kinderen die helemaal een apart lesprogramma volgen. Dit kan zijn omdat de stof van een groep te moeilijk wordt, maar ook dat een kind veel meer verdieping en verrijking nodig heeft omdat de basisstof te gemakkelijk is. Het kan dus zijn dat er binnen één groep vaak wel 5 verschillende niveaugroepjes zitten die elk een aparte aanpak, instructie en begeleiding nodig hebben. De IB'er weet van dit hele proces en geeft de leerkracht hierin ondersteuning. Dit kan vanuit de eigen kennis zijn, maar vaak worden ook contacten gelegd met mensen die meer kennis van bepaalde onderwerpen hebben.

Op onze school hebben alle leerkrachten tenminste drie keer per jaar een bespreking met de IB'er over de kinderen. Samen wordt er dan overlegd wat elk kind individueel nodig heeft om het op school naar zijn zin te hebben en optimaal te functioneren. Dit bereik je het beste door de leerstof zo precies mogelijk af te stemmen.

Onderwijs aan kinderen gaat allang niet meer alléén om het overbrengen van leerstof. Een

Werken op “De Wegwijzer”

leerkracht maakt een aantal keren per jaar een groepsdocument waarbij alle aspecten van het kind aan de orde komen. Zo krijgen we een mooi beeld van de ontwikkeling van het kind. Ook kunnen hierbij toetsen niet ontbreken. Om goed te kunnen weten wat de onderwijsbehoeften van het kind zijn, zullen we heel precies moeten weten waar het kind in zijn ontwikkeling is. Dit wordt bepaald door toetsen en gerichte observaties waarbij heel veel administratie komt kijken. De Intern begeleider zorgt en controleert dat dit alles gebeurt. We beschikken ook over voldoende materiaal en kennis om een goed beeld van de kinderen te krijgen.

We helpen de leerkracht om in kaart te brengen wat er aan een kind aangeboden moet worden in de groep. We zoeken naar oplossingen. Soms is het probleem te complex maar we willen toch graag alle kinderen onderwijs op maat bieden. Dan zoekt de IB'er uit waar en hoe er aanvullende kennis te krijgen is. We onderhouden dan ook contacten met een orthodidact, GZ psycholoog, maatschappelijk werkers en allen die aan de ontwikkeling van kinderen kunnen bijdragen en niet te vergeten de contacten met de ouders.

Namens de IB'ers van C.B.S. De Wegwijzer:
Mirjam Zoutewelle en Gerda Kooijman

Kleurplatenwedstrijd

Op de zomermarkt bij het kasteel op Nederhemert Zuid 24 mei jl. werd er door de dorpsraad een kleurwedstrijd georganiseerd.

Er zijn veel kleurplaten van het kasteel ingeleverd en het was best moeilijk uit al deze mooie inzendingen de prijswinnaars te bepalen, maar dat is toch gelukt.

In de eerste categorie is de prijs gewonnen door Lotte Kreling

In de tweede categorie is de prijs gewonnen door Noah van Zandvliet

In de derde categorie is de prijs gewonnen door Inge van Ooijen

En in de vierde categorie is de prijs gewonnen door Coen v.d. Steenhoven.

Alle prijswinnaars werden gefeliciteerd en kregen een envelop met € 10,00 uitgereikt door Evelyne van Wijk van de dorpsraad.

10 jaar burgemeester van den Bosch

Dit jaar is burgemeester Albert van den Bosch 10 jaar burgemeester van de Gemeente Zaltbommel. In het kader van dit jubileum bezocht de burgemeester 10 verenigingen die een bijzondere betekenis voor de Gemeente hebben door hun inzet voor anderen. Ook nam de burgemeester de dorpen mee die dit jaar 1200 jaar bestaan.

Op de laatste vergadering van de dorpsraad voor de zomervakantie kwam de burgemeester bij ons op bezoek. Met een grote taart die we gezamenlijk heerlijk hebben opgegeten. Burgemeester: bedankt!!

Namens de leden van de dorpsraad overhandigde de voorzitter aan de burgemeester een boeket.

Uitslagen verrassingstocht Hamarithi

UITSLAGEN VERRASSINGSTOCHT HAMARITHI

Zaterdag 12 augustus 2014, werd onder ideale weersomstandigheden de jaarlijkse verrassingstocht gehouden. 50 deelnemers verdeeld over zeven teams stonden 12 augustus aan de start van de verrassingstocht.

Wat voor spellen kregen de teams voor hun kiezen: In de Binnenweg was een survivalbaan opgesteld, waarbij de teams over een natte baan, zoveel mogelijk het parcours af dienden te leggen, het tweede spel in de Binnenweg, Bungee Jump, was mooi en voor degene met hoogtevreesperikelen was dit spel niet besteed. Deze attractie was ruim 4 meter hoog, waarbij de deelnemers naar boven diende te klauteren om vervolgens van een 4 meter hoogte naar beneden te springen. Aangezien de verrassingstocht in het kader van 1200 jaar Nederhemert werd georganiseerd, paste het handboogschieten precies in dit plaatje. Alle deelnemers kregen een aantal pijlen om met een kruisboog zoveel mogelijk punten te scoren.

Het vierde spel in de Binnenweg was boomstam gooien, hierbij was de opdracht om moten van een boomstam zo ver mogelijk weg te gooien.

Bij de brandweerkazerne was een simpel maar mooi spel uitgezet: een zwembad gevuld met schuim, waarin diverse brandweer voorwerpen lagen, zoals een koevoet, brandweerspuit etc. De deelnemers werden geblindeerd en op aanwijzingen van mede team leden, was de opdracht in een zo korte mogelijke tijd de zes voorwerpen uit het bassin te vissen.

Op het parkeerterrein van de Gebr. Vos had Anton Vos een parcours uitgezet met kleine hindernissen. Dit parcours werd met een geblindeerde auto afgelegd, waarbij de bestuurder afhankelijk was van de instructies van de duwende leden. Als men een pion omver reed betekende dat strafpunten. Team Arend van Aalst was alle andere teams met een tijd van 1 minuut en 45 sec. te snel af.

Aan de boorden van de Maas, stond de volgende proef gereed. De opdracht was om een vlot te bouwen en vervolgens een parcours op de Maas af te leggen. Dit was een spectaculair onderdeel, waar team Arend van Aalst met een ruime voorsprong alle andere teams aftroefde.

De deelnemers waren tevreden over de gevarieerdheid van de spellen.

Voor de deelnemende teams, bestond het avondprogramma uit Karaoke. Door een technisch probleem bij het Karaoke scherm was improvisatie nodig. Men kreeg een vrije keuze van het te zingen karaoke nummer. Dit is voor de deelnemers wel prettig, omdat de meesten de tekst en melodie zo mee konden zingen. Het niveau van dit onderdeel was gewoon goed en The A team werd de winnaar van dit onderdeel.

Uitslagen verrassingstocht Hamarithi

Zo'n evenement krijgt dan ook diverse winnaars.

Vrouwen:		
1 ^e plaats	Wellse Tutties Bertina, Joanne, Ada, Nina, Rosanna, Jose	120 pnt
2 ^e plaats	Dames vv Kerkwijk Julitha, Joyce, Marinda, Nicole, Anne en Karinka	90 pnt.
Heren		
1 ^e plaats	Arend van Aal Jeroen, William, Remco, Ton, Corne en Patrick	185 pnt
2 ^e plaats	A-team Andre, Johan, Dielis, Kees, Paul en Henry	145 pnt
5 ^e plaats	All Stars Jordy, Jelle, Gerben, Rico, Floris, Peter	90 pnt
Jeugd		
1e plaats	Hamarithi I Juliette, Mandy, Rosalie, Diede, Laura, Emma en Nadine	130 pnt
2e plaats	Hamarithi II Bente, Jaenay, Hellen, Fleur, Amber, Tessa en Kim	80 pnt

Hamarithi is vele sponsors dank verschuldigd, doordat met hun ondersteuning dit evenement mede mogelijk gemaakt werd.

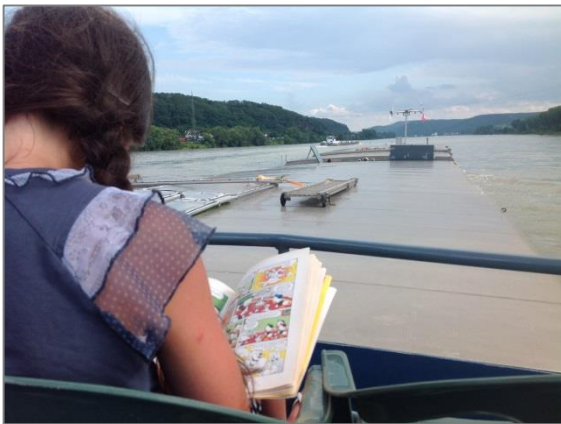
Robben Horeca Den Bosch; Aannemers bedrijf Smits/Vos Nederhemert; HSB Haaften Haaften; Vos Truckparts Hedel; Vliet Timmerfabriek Nederhemert; Assurantiekantoor Leen Struijk Wellseind; Interieurs de Meubelberg Nederhemert; Electro de Looijer Ammerzoden; Metaal draaierij Brienens Nederhemert; Kroon Auto Nederhemert; Van den Oever Lekker Wonen Gameren/Hedel; Robbemondt Bouwbedrijf Nederhemert; Eier en fruithandel Oomen Nederhemert; Van Genderen Meet & Montage Service Nederhemert; Vosseling keukens Wellseind; Eetcafe-Cafetaria L&L Nederhemert; Eeterij Den Dijk Nederhemert; Arend van Aalst Transport Nederhemert; Gijs vd Berg Rijwielhandel Nederhemert; Hobo Bouw Nederhemert; Wago Vuren; Rosier van de Bosch Tiel-Gorinchem; Profile Tire Centre Altena Wijk en Aalburg; Michelin Banden Den Bosch; Pirelli Banden Heineoord; Autobedrijf Gebr. Oomen Aalst; Arjan Groenveld Service & Montage Ammerzoden; HeZa Interieurbouw Ammerzoden; Metselbedrijf Schriever Well; Corne Kreling Nederhemert.

Op de Vagrant

Vakantie wel en wee.

“Neem ook maar ff ‘n luchtbed mee”, met die woorden sluit ik een telefoongesprek af en voor mij is dit DE start van de vakantie. Mijn zus komt met 4 kids twee dagen aan boord. Heerlijk! Ik kijk er naar uit! We verlangen er al heel lang naar om eindelijk eens bij te kletsen en dan eens niet door de telefoon!!

Aan boord beginnen we met bedden sjouwen en opmaken, met zorgen en klaar maken, want ze komen weer, onze eerste vakantiegasten. We heten jullie allen welkom op onze Vagrant cruise!

Nu we tijdelijk een matroos hebben, hebben we wat minder gastenplaatsen, (de hut voorop is nu even zijn domein) maar dat hoeft niets uit te maken. We passen er wel ‘n mouw aan. Op dit vakantieschip is alles mogelijk.

Kinderen in de kinderkamers, matras op de grond, ledikantje hier, wiegje daar, de tafel vanavond wat aan de kant en dan moeten zus en zwager maar in de woonkamer met een luchtbed op de vloer. Of op de bank, dat kan ook nog.

Boodschappen, o ja, nou ja, dat kan niet meer, dan doen we het gewoon met wat we hebben, want vakantie is ook improviseren toch?

En zo volgen er nog vele weken met elke week weer andere gasten. De burens die twee dagen mee gaan, zusjes die een goeie lange week mee dobberen. En als afsluiter ook nog broerlief met een vriend. En straks misschien ook nog een vriendin van mij.

Gezellige drukte dus, daar houden we wel van. U zult zich misschien afvragen, wat er dan op deze dagen aldoor gedaan werd, want je zit toch met meerdere personen op een schip wat vaart, met een beperkte ruimte en waar ook nog eens gewoon gewerkt wordt.

Er kan en mag in de vakantie gewoon even heel veel: kussens hier, kleden daar, zwembad boven op, spelletjes, boeken, het is een chaos die te overzien is. En voor degene die wil en kan is er werk.

En als je even de rust wilt zoeken, dan kun je naar voren om te luisteren naar water, wat klotsend tegen het schip slaat en turen naar de verte, waar elk moment weer iets anders te zien is.

Tussendoor hebben we ook nog heerlijk een weekje vertoefd in de Biesbosch, twee schepen: mijn vader en wij. Ook kwam er een paar daagjes nog een derde bij, onze broer. En elk schip met een hoeveelheid aan personen. Vakantie als schipper, is gewoon een mooie plek uitkiezen en daar een paar dagen liggen en niks doen.

Nou ja, niets doen? Meestal zijn er toch de nodige werkzaamheden zoals verven en schoonmaken.

Dit wordt vooral gedaan door de mannen. En de vrouwen met de kinderen, die doen niets. Uitslapen.

Ja, en spelletjes en zwemmen en op de fiets naar de winkel, elke dag weer. Leuk, omdat dat normaal niet kan. En de avonden zijn we met z'n allen bij elkaar en zijn dan vooral druk

Op de Vagrant

met onszelf inpakken, kaarsen aansteken enzo. Dit alles om vooral geen muggenbult op te hoeven lopen! Ach ja, als we maar bezig zijn!

En nu? De voorraadkast is leeg, een donzige laag stof dwarrelt door de roef. Hier en daar wat getuigen die resten van een bestaan wat even anders was dan anders. Er moet weer ritme komen, er moet weer gewerkt worden, alles mag weer op geruimd worden. Ik voel me blij, omdat ik even kan doen waar ik goed in ben.

Poetsen, vooral heel hard, en druk in de weer zijn. Zo kan ik niet in de stilte vallen en op de bank ploffen. Nou ja op de bank. Best! Maar er steeds weer af getrokken worden om een flinke graai te doen in de snoepkot, die eigenlijk leeg is, maar omdat er toch iets gevonden moet worden om die stilte- emotie weg te eten.

Van de week vooral, onze lieve grote meid mocht eindelijk bij oma logeren, waar ze al heel de vakantie om zeurde.

Maar juist nu de vakantie voorbij is kan het mooi gecombineerd worden met een mooie start in groep 1.

Ons meisje wordt groot, oma mag haar voor het eerst in groep 1 brengen. Het doet pijn maar het voelt ook goed! Het is niet anders en we gunnen het ons kind die eerste schoolweek mee te mogen maken.

Te proeven van het schoolleven. Gelukkig maar een week en daarna? Dan gaat ze heerlijk weer mee varen met ons als gezin en mag mama weer juf zijn en vervolgen we weer normaal ons pad, voor zover dat kan!

Ik ben benieuwd hoe ons meisje straks aan boord komt. Wijzer?

Eigenlijk zijn we in zo'n vakantie allemaal wijzer geworden. De kleine is verwend en weet nu hoe hij moet huilen om die box uit te mogen. De andere kan ineens heel veel versjes zingen en weet ook hoe hij nog meer kan plagen. En man lief, die is blij dat de rust weer gekeerd is.

En ik, ik zeg de volgende keer weer: "ja leuk, gezellig, kom maar!"

Dus, nou ja, ik ben gewoon niet wijzer!

Lantaarnpalen

Misschien is het u ook opgevallen dat er recentelijk enkele lantaarnpalen geplaatst zijn op de Nieuwstraat.

Dit alles heeft zijn oorsprong in een brief die Alieska Keijnemans begin dit jaar aan de burgemeester geschreven heeft. (Zie bijgevoegde scan.)

Keurig ontving zij enkele dagen later een ontvangstbevestiging. Er zou binnen 6 weken reactie volgen.

Dat laatste bleef uit, maar groot was de blijde reactie van haar toen enkele weken geleden een 4 tal palen, precies op de door aangegeven punten, geplaatst zijn.

Geachte Burgemeester A. van den Bosch

(Wij willen u iets vragen, pakdaar voor wel de platte grond
acht.)

Bij ons in de Nieuwstraat is er iets mis. Bij alle Oorkaan
lantaarnpalen, maar op de plekken met een X niet. Dat zijn
best wel gevaarlijke plekken. En als we van de winter weer
naar de ijs beris gaan is dat best eng. Dus nu de zomer
zouden er op die plekken ook lantaarnpalen kunnen komen?
Er is ook eens een man daar de sloot ingevaren.

Alvast bedankt,
met vriendelijke groet

Eigenlijk:
Alieska
Keijnemans (8)

Keijnemans
Nieuwstraat 22 5314 JA
Nederhemert

P.s: Als u een laatro s bewoos wilt komen bel dan
A. u. v. even vertel me: 0418-531513 of 06115695
83

Alieska Keijnemans *per zit*

Rouw

Op 11 augustus 2014 overleed

Jan Gijsbert Vos

In de leeftijd van 99 jaar

Weduwnaar van Marrigje Vos – de Jong

Laatst gewoond hebbend:
Verpleeghuis Salem te Ridderkerk

